

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Vliv účetních operací na hodnocení finančního zdraví podniku

The impact of accounting transactions on financial health assessment of a company

Student: Jarmila Petříková

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jiří Valecký, Ph.D.

Ostrava 2010

Zadání bakalářské práce

Student: **Jarmila Petříková**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: **Vliv účetních operací na hodnocení finančního zdraví podniku**

The Impact of Accounting Transactions on Financial Health Assessment of a Company

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Finanční výkaz a vybrané účetní operace
3. Charakteristika finanční analýzy
4. Vliv účetních operací na hodnocení finančního zdraví podniku
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

DLUHOŠOVÁ, D. *Finanční řízení a rozhodování*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006. 191 s. ISBN 80-86119-58-0.

MRKVIČKA, J.; KOLÁŘ, P. *Finanční analýza*. 2. vyd. Brno: ASPI, 2008. 224 s. ISBN 80-7357-219-2.

RŮČKOVÁ, P. *Finanční analýza: Metody, ukazatele a využití v praxi*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007. 118 s. ISBN 978-80-247-1386-1.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jiří Valecký, Ph.D.**

Datum zadání: 20.11.2009

Datum odevzdání: 07.05.2010

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

„Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou práci vypracovala samostatně.“

V Ostravě dne 7. května 2010

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce panu Ing. Jiřímu Valeckému, Ph.D. za pozornost, kterou věnoval mé práci a za jeho odborné rady při vypracování této bakalářské práce.

Obsah

1. ÚVOD.....	1
2. FINANČNÍ VÝKAZY A VYBRANÉ ÚČETNÍ OPERACE	2
2.1 OBECNÁ CHARAKTERISTIKA FINANČNÍCH VÝKAZŮ.....	2
2.2 ROZVAHA.....	3
2.2.1 STRUKTURA ROZVAHY.....	3
2.3 VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY.....	7
2.4 VÝKAZ O TVORBĚ A POUŽITÍ PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ (CASH FLOW)	8
2.4.1 ZPŮSOBY SESTAVENÍ VÝKAZU CASH FLOW	9
2.4.2 METODY SESTAVENÍ VÝKAZU CASH FLOW	10
2.5 ROZDĚLENÍ HOSPODÁŘSKÝCH OPERACÍ	11
2.6 VAZBY MEZI ÚČETNÍMI VÝKAZY	13
2.7 OMEZENÍ VYPOVÍDACÍ SCHOPNOSTI ÚČETNÍCH OPERACÍ	14
2.8 VYBRANÉ ÚČETNÍ OPERACE S VLIVEM NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU	15
3. CHARAKTERISTIKA FINANČNÍ ANALÝZY	17
3.1 ÚVOD DO KAPITOLY	17
3.2 UŽIVATELÉ FINANČNÍ ANALÝZY	17
3.3 METODY FINANČNÍ ANALÝZY.....	18
3.3.1 ANALÝZA ABSOLUTNÍCH UKAZATELŮ	21
3.3.2 ANALÝZA ROZDÍLOVÝCH A TOKOVÝCH UKAZATELŮ	22
3.3.3 ANALÝZA POMĚROVÝCH UKAZATELŮ.....	23
4. VLIV ÚČETNÍCH OPERACÍ NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU	34
4.1 FINANČNÍ ANALÝZA SPOLEČNOSTI Lachema s. r. o.	34
4.1.1 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ LIKVIDITY	34

4.1.2 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ RENTABILITY	35
4.1.3 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ ZADLUŽENOSTI.....	35
4.1.4 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ AKTIVITY	36
4.2 ÚČETNÍ OPERACE S VLIVEM NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU	37
4.2.1 VLIV OPRÁVEK, OPRAVNÝCH POLOŽEK A REZERV	39
4.2.2 FÁZE VÝROBNÍHO PROCESU A JEJICH VLIV NA HODNOCENÍ FINANČNÍ SITUACE SPOLEČNOSTI	40
4.2.3 VLIV LEASINGOVÉHO FINANCOVÁNÍ NA FINANČNÍ SITUACI...	42
4.2.4 VLIV ZPŮSOBU ÚČTOVÁNÍ ZÁSOB NA FINANČNÍ SITACI PODNIKU	43
4.2.5 VLIV EVIDENCE ZÁSOB NA FINANČNÍ SITUACI PODNIKU.....	45
4.2.6 VLIV OSTATNÍCH AKTIV A OSTATNÍCH PASIV	47
5. ZÁVĚR.....	49
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	50

1. ÚVOD

Tato práce se zabývá problematikou finanční analýzy firmy a účetních operací, které na tuto analýzu mají vliv. S rozvojem trhu a narůstající konkurencí mají společnosti mnohem větší zájem o hodnocení svého postavení na trhu. Stále více firem hodnotí svou finanční situaci pomocí analýz, které umožní znázornit, jak si společnost vede a napomohou k přehlednému hodnocení postavení na trhu v porovnání s konkurencí.

Cíl práce je uvést základní principy sestavení finanční analýzy podniku, vyhodnocení jeho finančního zdraví a následném zobrazení vlivu účetních operací na toto hodnocení.

Práce je psaná ve třech kapitolách. První dvě tvoří teoretickou část, poslední pak část praktickou.

Teoretická část práce pojednává o finančních výkazech potřebných k sestavení finanční analýzy, jejich úkolem v podniku, způsobem sestavení těchto výkazů a provázaností mezi jednotlivými výkazy. Dále pak v ní nalezneme charakteristiku finanční analýzy, způsoby jejího vytvoření a jednotlivé ukazatele hodnocení finančního zdraví podniku.

V třetí, praktické části, je analyzováno finanční zdraví společnosti Lachema s. r. o., která v roce 2006 ukončila svou činnost. V této práci by mimo jiné mole existovat objasnění, zda ukončení činnosti této společnosti bylo opodstatněné a jaký měly vliv na hodnocení účetní operace, jako například tvorba rezerv, opravných položek, odpisy apod. Je sestavena finanční analýza této společnosti a následně zhodnocení jednotlivých vlivů účetních operací.

2. FINANČNÍ VÝKAZY A VYBRANÉ ÚČETNÍ OPERACE

Tato kapitola se soustředí na charakteristiku jednotlivých finančních výkazů, jejich funkcí při oceňování firmy a hodnocení jejího finančního zdraví, na vzájemnou provázanost těchto výkazů a také na jejich vypovídací schopnost. Informace k této kapitole byly čerpány z odborné literatury a to především z: Mrkvička, Kolář (2008), Růčková (2007), Sůvová a kol. (1999).

2.1 OBECNÁ CHARAKTERISTIKA FINANČNÍCH VÝKAZŮ

Účetní výkazy jsou základním zdrojem pro finanční analýzu, jejímž cílem je identifikovat slabé stránky firmy, které mohou být zdrojem nynějších či budoucích problémů podniku a naopak stanovit její silné stránky, o které by mohla opírat svou činnost. Jsou také výchozím zdrojem informací pro všechny zainteresované subjekty uvnitř i vně podniku, jako je například podnikové vedení, akcionáři, dodavatelé, investoři, analytici a mnoho dalších. Výkazy jsou soustavou informací o minulosti i současnosti podniku.

Tyto výkazy zobrazují pohyb firemních financí ve všech podobách a ve všech fázích podnikové činnosti. Aby měly potřebnou vypovídací schopnost, je nutné, aby tyto výkazy věrně zobrazovaly skutečný stav a situaci podniku. Proto je v České republice struktura účetních výkazů závazně upravena vyhláškou Ministerstva financí ČR, která vychází ze zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a postupy účtování.

Účetní výkazy můžeme rozdělit do dvou skupin dle účelu, ke kterému slouží:

- výkazy finančního účetnictví,
- výkazy vnitropodnikového účetnictví.

Výkazy finančního účetnictví jsou výkazy externí, jež poskytují informace o stavu a struktuře majetku, o zdrojích jeho krytí, o pohybu peněžních prostředků, o tvorbě a užití výsledku hospodaření a také o změnách ve vlastním kapitálu podniku. Představují základ všech informací pro firemní finanční analýzu, a to i vzhledem k tomu, že jde o veřejně dostupné informace, jež má firma povinnost zveřejňovat nejméně jednou za rok.

Kdežto výkazy vnitropodnikového účetnictví mají důvěrný až utajovaný charakter. Podnik si tyto výkazy vytváří dle svých potřeb a výkazy nemají právně závaznou úpravu. Patří sem výkazy zobrazující nejružnější členění podnikových nákladů a jejich čerpání. Právě

využití vnitropodnikových podkladů však vede ke zpřesnění výsledků finanční analýzy díky jejich častější frekvenci sestavování a vytváření podrobnějších časových řad.

Pozornost v práci je věnována především především výkazům finančního účetnictví, respektive *finančním výkazům*, které je možné označit za základ všech informací pro firemní finanční analýzu.

Mezi finanční výkazy potřebné pro sestavení finanční analýzy patří:

- *cash flow* (informuje o změně peněžních prostředků) a také,
- *výkaz zisku a ztráty* neboli výsledovka,
- *rozvaha*,

kde rozvaha a výsledovka jsou upraveny §18 zákona o účetnictví a jsou součástí účetní závěrky.

2.2 ROZVAHA

Dříve také nazývána *balance*, podává přehled o majetku podniku neboli aktivech, uspořádaných dle stupně jejich likvidity, a zdrojů krytí tohoto majetku neboli pasivech, uspořádaných dle jejich trvalosti, v peněžním vyjádření.

Tento finanční výkaz se sestavuje k určitému datu, jež se nazývá rozvahový den, a umožňuje posoudit finanční situaci podniku. Rozvaha se zpravidla sestavuje k poslednímu dni každého roku. Je to výkaz stavový a často se také nazývá výkazem o finanční pozici.

2.2.1 STRUKTURA ROZVAHY

AKTIVA

Majetek podniku má určitou strukturu, jež se liší dle předmětu činnosti podniku. Tato majetková struktura je představována strukturou aktiv, které tvoří celkovou výši ekonomických zdrojů, jimiž podnik disponuje k určitému okamžiku. Přehled o aktivech je v rozvaze zobrazen na levé straně tohoto účetního výkazu.

Majetek je v rozvaze seřazen podle likvidnosti, neboli schopnosti majetku přeměnit se na peníze, a to od nejméně likvidního k nejvíce likvidnímu. Takto se aktiva dělí na aktiva stálá, oběžná a ostatní.

Stálá aktiva představují:

- dlouhodobý nehmotný majetek,
- dlouhodobý hmotný majetek,
- finanční investice.

U stálých aktiv je doba použití delší než jeden rok. Jejich hodnota se nespotřebovává najednou, nýbrž postupně. Toto opotřebení se přenáší úměrně do nákladů firmy nejčastěji ve formě odpisů. Ne všechny položky stálých aktiv se však odepisují, jako například pozemky, umělecká díla či sbírky a neodepisují se také finanční investice.

Oběžná aktiva představují:

- zásoby,
- pohledávky,
- finanční majetek.

Jedná se o aktiva s dobou použití kratší než jeden rok. Oběžná aktiva představují velmi neefektivní uložení finančních prostředků, avšak jsou velmi důležité pro kontinuitu provozu podniku. Jsou základní položkou hodnocení likvidity firmy, tedy schopnosti dostát svých závazků.

Ostatní aktiva zachycují zejména zůstatky účtů časového rozlišení, a to nákladů příštích období a příjmů příštích období. Dále do ostatních aktiv patří také dohadné účty aktivní a kurzové rozdíly aktivní.

Majetek podniku je uveden v ceně, za niž byl pořízen, nazývanou historickou, neboli brutto hodnotou. Uvádí se také korekce této hodnoty v podobě opravných položek a opravěk představujících součet odpisů a výsledná hodnota, neboli netto hodnota, viz Tab. 2.1.

Tab. 2.1: Stuktura aktiv v rozvaze

	Běžné účetní období			Minulé účetní období
	Brutto	Korekce	Netto	Netto
Aktiva celkem				
A. Pohledávky za upsaný vlastní kapitál				
B. Dlouhodobý majetek				
B. I. Dlouhodobý nehmotný majetek				
B. II. Dlouhodobý hmotný majetek				
B. III. Finanční investice				
C. Krátkodobý majetek				
C. I. Zásoby				
C. II. Dlouhodobé pohledávky				
C. III. Krátkodobé pohledávky				
C. IV. Finanční majetek				
D. Ostatní aktiva				
D. I. Časové rozlišení				
D. II. Dohadné účty aktivní				

Zdroj: Růčková (2007)

PASIVA

Majetek jako takový musí být pořízen z určitých zdrojů, jež představují pasiva. Proto lze stranu pasiv ve finanční praxi označit jako stranu zdrojů financování firmy. Přehled o pasivech je v rozvaze zobrazen na pravé straně tohoto výkazu. Na této straně také hodnotíme finanční strukturu firmy, která představuje strukturu podnikového kapitálu, ze kterého je financován majetek podniku. Na rozdíl od aktiv nejsou pasiva členěny z hlediska času, nýbrž z hlediska vlastnictví. Takto se pasiva dělí na zdroje vlastní, na zdroje cizí a ostatní pasiva. Pasiva jsou nadále seřazeny podle lhůty splatnosti jako zdroje dlouhodobé se splatností delší než jeden rok a zdroje krátkodobé se splatností do jednoho roku, viz Tab. 2.2.

Vlastní zdroje představují:

- základní kapitál,
- kapitálové fondy,
- fondy tvořené ze zisku,
- výsledek hospodaření minulých let,
- výsledek hospodaření účetního období.

Základní kapitál představuje peněžní vyjádření vkladů společníků do dané společnosti, jehož výše se zapisuje do obchodního rejstříku. Kapitálové fondy tvoří emisní ážio, dary, dotace a také rozdíly z přecenění majetku a oceňovací rozdíly z kapitálových účastí. Mezi fondy ze zisku patří zákonný rezervní fond tvořen například ke krytí ztrát, nedělitelný fond a ostatní fondy, viz Růčková (2007).

Cizí zdroje představují:

- rezervy,
- dlouhodobé závazky,
- krátkodobé závazky,
- bankovní úvěry a výpomoci.

Cizí zdroje představují dluh společnosti, který musí být v určitém časovém horizontu uhrazen. Jedná se především o závazky vůči odběratelům, zaměstnancům, institucím sociálního a zdravotního pojištění, finančním orgánům, společníkům a věřitelům. Z vypůjčeného cizího kapitálu se zpravidla platí úroky a ostatní výdaje spojené se získáním tohoto kapitálu, avšak to neznamená, že je dražší než kapitál vlastní.

Součástí cizího kapitálu jsou rezervy, jež se dále člení na zákonné a ostatní, kde již z názvu vyplývá, že zákonné rezervy jsou upraveny zákonem. Mezi krátkodobé závazky řadíme i závazek vůči státu v podobě daně z příjmu.

Ostatní pasiva představují:

- výnosy příštích období,
- výdaje příštích období,
- dohadné účty pasivní,
- kurzové rozdíly pasivní.

Ostatní pasiva mají velmi podobnou pozici, jako ostatní aktiva. Zpravidla mívají velmi malý podíl na celkové výši pasiv, proto většinou nemají z analytického hlediska příliš velký význam.

Tab. 2.2 Struktura pasiv v rozvaze

	Stav v běžném účetním období	Stav v minulém účetním období
Pasiva celkem		
A. Vlastní kapitál		
I. Základní kapitál		
II. Kapitálové fondy		
III. Fondy ze zisku		
IV. Výsledek hospodaření minulých let		
V. Výsledek hospodaření běžného období		
B. Cizí kapitál		
I. Rezervy		
II. Dlouhodobé závazky		
III. Krátkodobé závazky		
IV. Bankovní úvěry a výpomoci		
C. Ostatní pasiva		
I. Časové rozlišení		
II. Dohadné účty pasivní		

Zdroj: Růčková (2007)

2.3 VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY

Výkaz zisku a ztráty, neboli výsledovka, je písemný přehled, jež poskytuje informace o tom, jak vzniká výsledek hospodaření podniku za dané účetní období, a vyčísluje jeho dílčí položky, tvořeny náklady a výnosy, jejichž pohyb sleduje. I tento výkaz je pravidelně sestavován v ročních či kratších intervalech. Informace získané z výsledovky jsou významným podkladem pro hodnocení ziskovosti podniku.

Struktura výkazu je uspořádána podle základního zaměření firmy se zřetelem k mimořádnosti. Konkrétně je rozlišován na jednotlivé výsledky hospodaření, které se liší tím, jaké náklady a výnosy do jejich struktury vstupují. Výsledek hospodaření členíme na výsledek hospodaření z provozní činnosti, z finančních operací a mimořádný výsledek hospodaření, přičemž součet provozního a finančního výsledku hospodaření dává výsledek hospodaření za běžnou činnost před zdaněním. Výsledek hospodaření za účetní období před zdaněním pak vznikne po sečtení běžného a mimořádného výsledku hospodaření.

Nejdůležitějším z těchto dílčích výsledků hospodaření je výsledek hospodaření z provozní činnosti vzhledem k tomu, že odráží schopnost firmy ze své hlavní činnosti vytvářet kladný výsledek hospodaření. Je složen z několika dílčích výsledků, mezi něž patří

výsledek z prodeje zboží, výsledek z prodeje investičního majetku a materiálu a výsledek z ostatní provozní činnosti, viz Růčková (2007).

Na rozdíl od rozvahy se výkaz zisku a ztráty vždy vztahuje k určitému časovému intervalu. Položky nákladů a výnosů věcně a časově souvisí s tímto časovým intervalem. Nejde tedy o stavové, nýbrž o tokové veličiny, které jsou založeny na kumulativní bázi, tedy jsou zachycovány narůstajícím způsobem od počátku účetního období, a jejich změny v čase nemusí být rovnoměrné.

Je důležité si uvědomit, že nákladové a výnosové položky se neopírají o skutečné peněžní toky. Laicky řečeno, že příjmy se nerovnají výnosům a náklady výdajům. To znamená, že výsledný zisk neobsahuje skutečnou dosaženou hotovost získanou hospodařením v daném období.

Problém spočívá v tom, že např. výnosy dosažené v určitém období a náklady s nimi spojené nemusejí být vynaloženy ve stejném časovém období. Proto se zavádí účty časového rozlišení výnosů a nákladů. „Problém je tedy např. v tom, že výnosy z prodeje zahrnují okamžité uhrazení v hotovosti, fakturaci a prodej odběratelům na úvěr, ale už nezahrnují inkaso plateb z prodeje, který byl realizován na úvěr v předchozím období. Dále problém spočívá v tom, že náklady nemusejí být zaplacený ve stejném období, za jaké se objevují ve výkazu zisku a ztráty, nebo některé náklady nejsou vůbec hotovostním výdajem (odpisy, amortizace, goodwill, patetní práva),“ viz Růčková (2007, str. 33).

„Z toho vyplývá, že výnosy dosažené v určitém období a náklady s nimi spojené nemusejí být vynaloženy ve stejném období: Nákladové a výnosové položky se neopírají o skutečné peněžní toky, což mimo jiné znamená, že výsledný čistý zisk neobsahuje skutečnou dosaženou hotovost získanou hospodařením v daném období,“ viz Růčková (2007, str. 33).

2.4 VÝKAZ O TVORBĚ A POUŽITÍ PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ (CASH FLOW)

Dle platné právní úpravy je závazný obsah přílohy k účetní závěrce dán § 39 vyhlášky Ministerstva Financí ČR č. 500/2002 Sb. Účetní závěrka musí zahrnovat bilanci i výkaz zisku a ztráty, avšak sestavování výkazu o tvorbě a použití peněžních prostředků je dobrovolné ve všech podnicích bez ohledu na to, zda podléhají auditu či ne. Zpravidla je tento výkaz obsahován v účetní uzávěrce jako příloha, která blíže vysvětluje údaje o peněžních tocích v průběhu účetního období.

Peněžními toky se rozumí příjmy a výdaje peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů. Mezi peněžní prostředky patří jak peníze v hotovosti včetně cenin, tak peněžní prostředky na bankovním účtu včetně přečerpaného běžného účtu a peníze na cestě. Peněžní ekvivalenty představuje krátkodobý likvidní majetek, jako jsou dlouhodobé peněžní úločky s nejvýše tříměsíční výpovědní lhůtou a likvidní cenné papíry k obchodování na veřejném trhu.

Cash flow nepředstavuje peněžní prostředky, nýbrž změnu peněžních prostředků za dané účetní období. Zobrazuje rozdíl počátečního a koncového stavu peněžních prostředků a objasňuje vznik tohoto rozdílu. Využívá se k analýze příčin změn stavu peněžních prostředků, k hodnocení ekonomické efektivnosti podnikových investic, k posuzování finanční stability podniku a také při krátkodobém a dlouhodobém finančním plánování.

Příčina zavedení výkazu cash flow tkví v tom, že dochází k podstatnému rozdílu mezi nákladově-výnosovým principem v soustavě účetnictví a výdajově-příjmovým principem založeným na reálných platbách. Vzniká tak časový a věcný nesoulad mezi náklady a výdaji, či příjmy a výnosy. Podklady nutnými k sestavení cash flow jsou rozvaha k počátku účetního období, rozvaha ke konci účetního období a výkaz zisku a ztráty za běžné období.

2.4.1 ZPŮSOBY SESTAVENÍ VÝKAZU CASH FLOW

Při sestavování výkazu cash flow lze využít dvou způsobů sestavení:

- 1) *Bilanční princip* – jenž umožňuje přehledné a oddělené vykazování zdrojů a užití peněžních prostředků. Jednotlivé položky se člení ze tří hledisek a to z hlediska užití zdrojů, časového hlediska a hle původu zdrojů, viz Obr. 2.1.

Obr. 2.1 Bilanční princip sestavení výkazu cash flow

Užití	Výkaz cash flow	Zdroje
Přírůstek stálého kapitálu Přírůstek oběžného majetku		Přírůstek vlastního kapitálu Přírůstek cizího kapitálu
Pokles vlastního kapitálu Pokles cizího kapitálu		Pokles stálého majetku Pokles oběžného majetku
Potřeba kapitálu		Zdroje kapitálu

Zdroj: vlastní

- 2) *Sloupcový způsob*- jenž podává informace popisující tvorbu a užití peněžních prostředků ve třech základních činnostech podniku a to v provozní činnosti, investiční činnosti a finanční činnosti.

Za nejdůležitější část tohoto výkazu se považuje cash flow z provozní činnosti, jelikož umožňuje zjistit, do jaké míry výsledek hospodaření z běžné činnosti odpovídá skutečným získaným peněžním prostředkům a jak je produkce peněz ovlivněna změnami pracovního kapitálu a jeho složkami. Cash flow z investiční činnosti je úzce spojená s pořízením investičního majetku a strukturou výdajů týkající se tohoto pořízení a také s příjmy spojenými z prodeje investičního majetku. V poslední finanční činnosti se hodnotí vnější financování, především pohyb dlouhodobého kapitálu, jenž například představuje splácení a přijímání úvěrů, výplata dividend, zvyšování vlastního kapitálu apod.

2.4.2 METODY SESTAVENÍ VÝKAZU CASH FLOW

Mezi metody sestavení výkazu cash flow patří metoda přímá a metoda nepřímá, které se používají výhradně u sloupcového způsobu.

V metodě přímé se jedná o úpravu jednotlivých položek výkazu zisku a ztráty pomocí změn rozvahových položek na příjmy a výdaje. Pokud nelze jednoznačně přiřadit změny stavů položek rozvahy k jednotlivým položkám výkazu zisku a ztráty, je nutno je vykázat

samostatně bez vazby na nákladové a výnosové položky, což snižuje vypovídací schopnost přehledu o peněžních tocích.

Nejčastěji používanou metodou je metoda nepřímá. V nepřímé metodě se transformuje zisk do pohybu peněžních prostředků a následnými korekcemi o další pohyby peněžních prostředků v souvislosti se změnami majetku a kapitálu. Výhodou této metody je fakt, že výkaz není ovlivněn metodou odepisování majetku, viz Tab. 2.3.

Tab. 2.3 Struktura výkazu cash flow – nepřímá metoda

Čistý zisk
(+) odpisy
(+) jiné náklady
(-) výnosy, které nevyvolávají pohyb peněz
Cash flow ze samofinancování
(-) změna pohledávek
(-) změna krátkodobých cenných papírů
(-) změna zásob
(+) změna krátkodobých závazků
Cash flow z provozní činnosti
(-) změna fixního majetku
(-) změna nakoupených obligací a akcií
Cash flow z investiční činnosti
(+) změna dlouhodobých závazků
(+) přírůstek vlastního kapitálu z titulu emise akcií
(-) výplata dividend
Cash flow z finanční činnosti

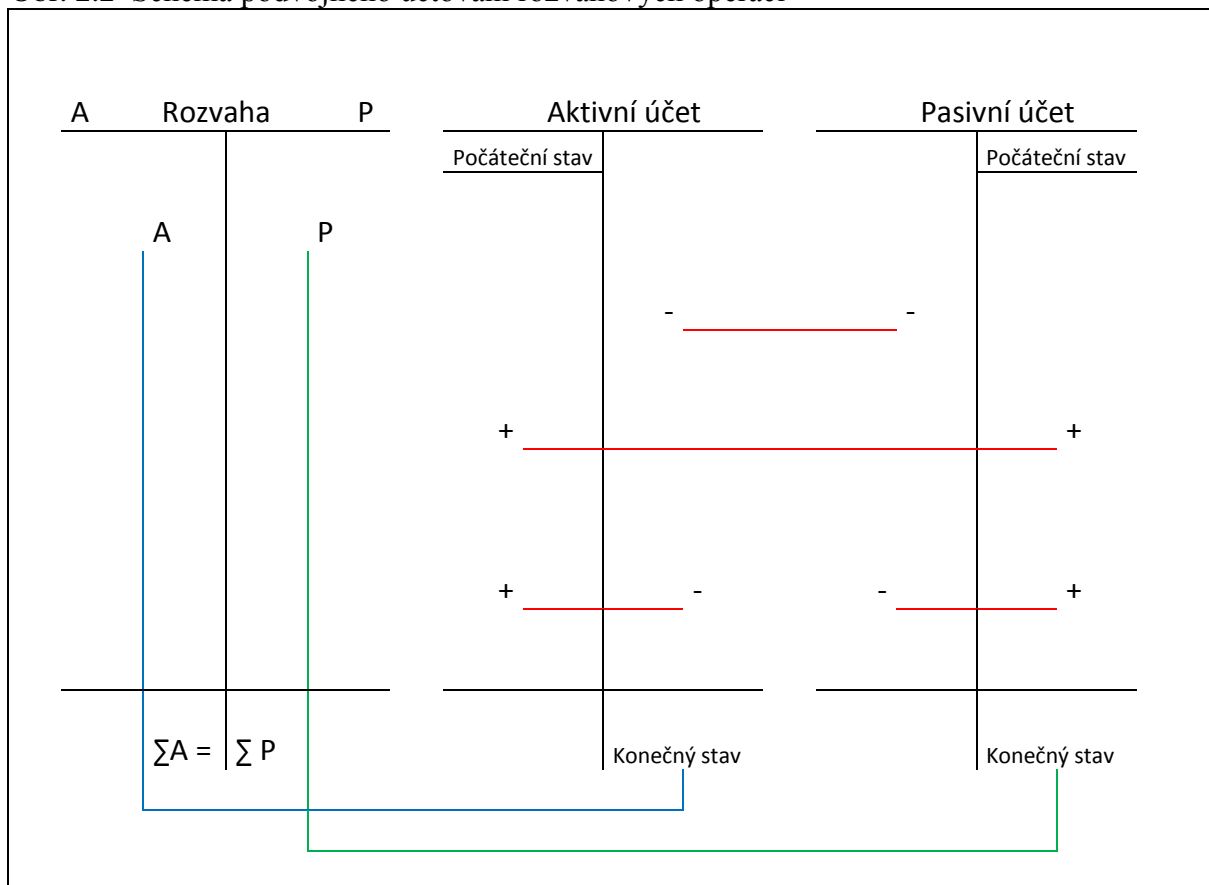
Zdroj: Růčková (2007)

2.5 ROZDĚLENÍ HOSPODÁŘSKÝCH OPERACÍ

Správně sestavená rozvaha musí splňovat podmínku, že součet aktiv se rovná součtu pasiv tzn. – základní bilanční pravidlo, jež je základním principem podvojného účetnictví. Tohoto pravidla dostaneme dodržením podvojného účetního zápisu, kdy musí být každý účetní případ účtován tak, aby se majetek podniku rovnal součtu jeho závazků. Účetním případem rozumíme hospodářskou operaci mající vliv na majetek, zdroje krytí či náklady a výnosy podniku. Mezi tyto hospodářské operace řadíme operace rozvahové a operace výsledkové, blíže viz Mrkvička, Kolář (2008).

Při rozvahových operacích je společným rysem to, že všechny tyto operace jsou vedeny výhradně na rozvahových účtech a nenarušují bilanční rovnost, viz Obr. 2.2. Při výsledkových operacích zavádíme účty nákladů a výnosů tzv. výsledkové účty, viz Obr. 2.3.

Obr. 2.2 Schéma podvojného účtování rozvahových operací

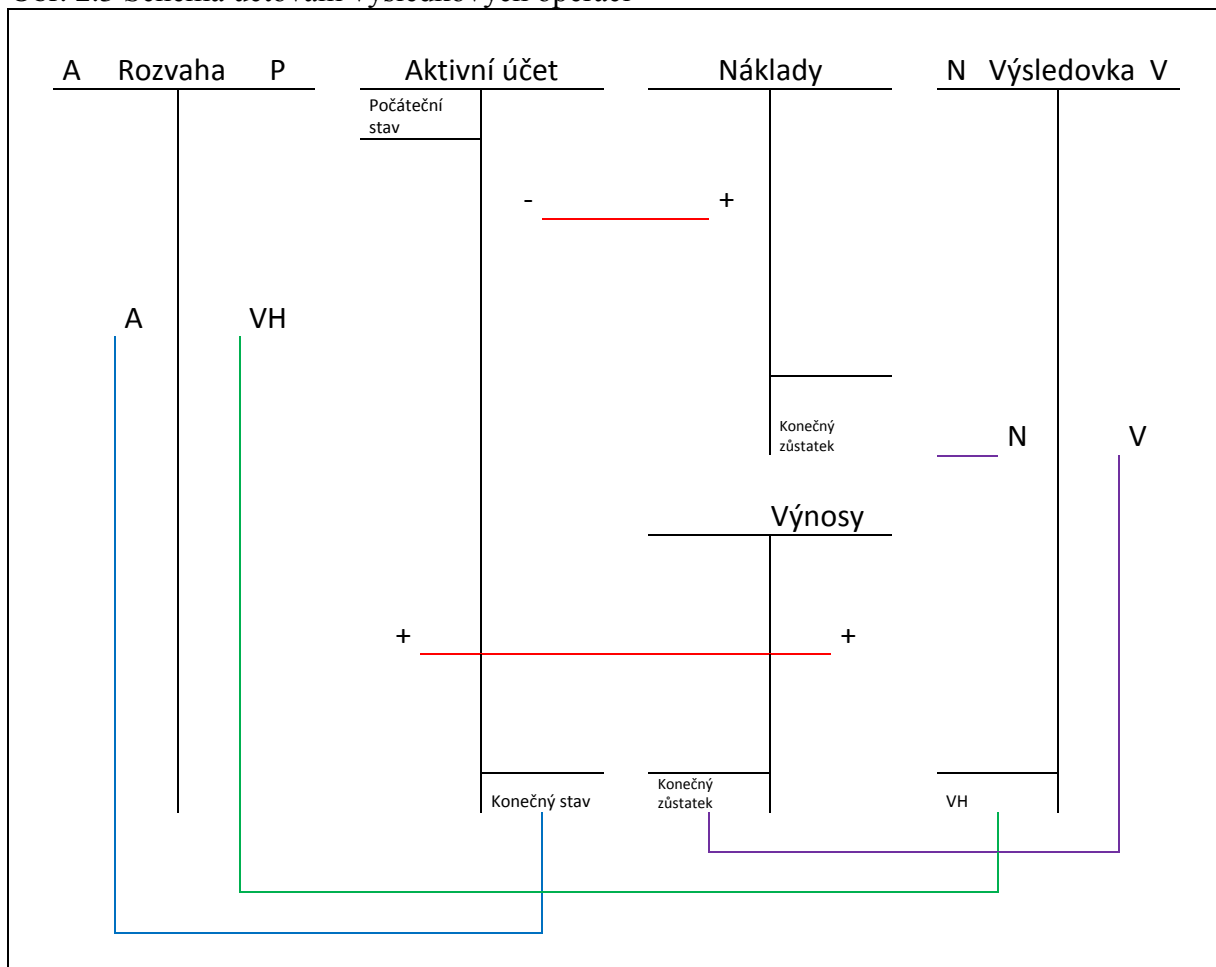

Zdroj: vlastní

Mezi takzvané rozvahové operace patří například:

- Případy, kdy má operace oba souvztahné účty aktivní, např. převod hotovosti na běžný účet. Tato transakce rozvahu nemění, mění pouze její strukturu.
- Případy, kdy má operace oba souvztahné účty pasivní, např. úhrada dodavatelské faktury prostřednictvím úvěru. Tato transakce také rozvahu nemění, mění její strukturu.
- Případy, kdy je jeden účet aktivní a jeden pasivní. Tyto případy mohou mít dvě podoby:
 - a) transakce, která bilanční sumu snižuje. Např. úhrada dodavatelské faktury v hotovosti, kdy se aktiva i pasiva snižují.
 - b) transakce, která bilanční sumu zvyšuje. Např. nákup materiálu na fakturu, kdy se aktiva i pasiva zvyšují, viz Mrkvička, Kolář (2008).

Obr. 2.3 Schéma účtování výsledkových operací

Zdroj: vlastní

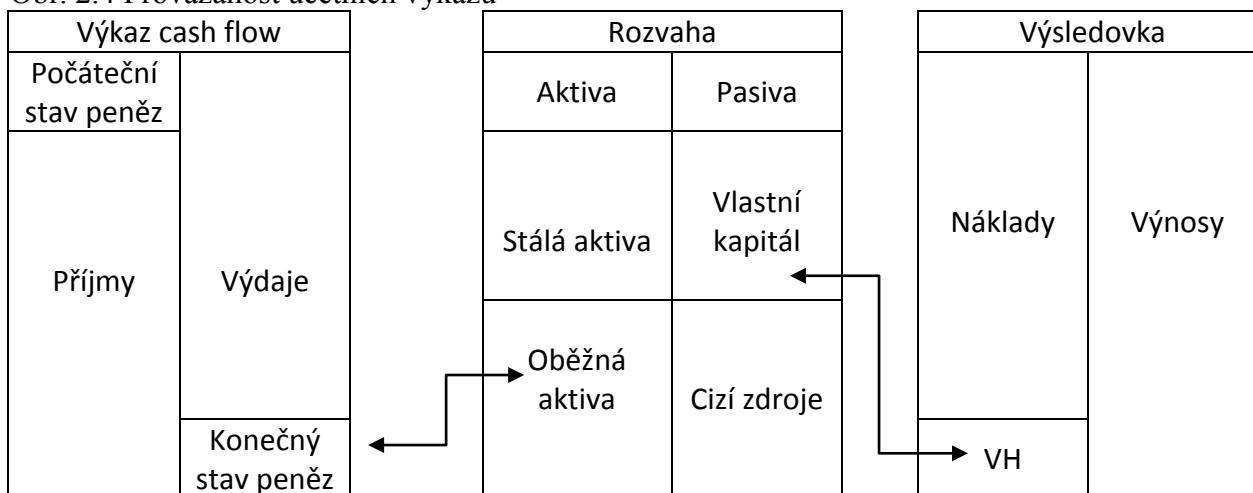
Tyto nesymetrické transakce nelze zaúčtovat stejně jednoduše, jako rozvahové operace. Důvodem je rozdíl mezi hodnotou a cenou dané účetní operace, jež je výsledkem transakce. Pokud tento výsledek změní rozvahu na straně aktiv, musíme jej zařadit i do pasiv jako zdroj této změny. Pro tento účel zavádíme jednostranné výsledkové účty, do nichž patří účty nákladů a výnosů. Zůstatky těchto účtů se na konci účetního období převedou na sběrný účet, respektive výsledovku, viz Mrkvička, Kolář (2008).

2.6 VAZBY MEZI ÚČETNÍMI VÝKAZY

Všechny výše uvedené výkazy mezi sebou úzce souvisí. Výkaz cash flow vysvětluje změnu peněžních prostředků na straně aktiv v rozvaze a výkaz zisku a ztráty analyzuje tvorbu zisku jako přírůstek vlastního kapitálu tvořící součást pasiv, viz Obr. 2.4. Transakce peněžně účinné, které neovlivňují zisk, jsou součástí strany aktiv v rozvaze a výkazu cash flow, transakce ziskově účinné, které neovlivňují peněžní prostředky, jsou součástí výkazu cash

flow a výkazu zisku a ztráty, transakce neovlivňující zisk ani cash flow probíhají pouze v rámci rozvahy nejčastěji v podobě změn v majetkové struktuře.

Obr. 2.4 Provázanost účetních výkazů

Zdroj: vlastní

2.7 OMEZENÍ VYPOVÍDACÍ SCHOPNOSTI ÚČETNÍCH OPERACÍ

I když jsou účetní výkazy základem finanční analýzy, existují předpoklady, které mohou ovlivnit interpretaci výsledků obrazu o stavu společnosti. K nejdůležitějším úskalím patří orientace na historické účetnictví, kdy účetní výkazy pracují s údaji, které se týkají minulosti, a s těmito údaji pracuje i finanční analýza, například vliv inflace apod. Existuje tedy riziko, že údaje zachycené ve výkazech nejsou již aktuální. Analýza tedy mimo skutečnosti uvedenými ve výkazech pracuje i s odhady, predikcemi a předpoklady. Účetní výkazy mají samy o sobě slabá místa, které musí finanční analytik při své činnosti zohledňovat.

Omezení vypovídací schopnosti údajů z rozvahy:

Vyplývá z oceňování aktiv historickou cenou, tj. původní pořizovací cenou, jež zcela přesně nezobrazuje současnou hodnotu aktiv a pasiv podniku. I když je tato cena pravidelně upravována odpisy, je tato regulace pořizovací ceny více méně umělá a nepřesná ke skutečnému stárnutí aktiva. Tento fakt se zejména projevuje při zrychleném odepisování, kdy se od sebe technická a ekonomická doba životnosti aktiva výrazně liší. Je také všeobecně používanou praxí, že se na druhé straně vůbec nezohledňuje zhodnocování aktiv, které se týká především pozemků, lesů, dolů apod., jejichž hodnota může postupem času růst.

Dále pak je u položek oběžných aktiv zásob a pohledávek reálnost zobrazení jejich hodnoty vázána na důslednost vytváření opravných položek. Jestliže je podnik nevytvoří nebo je vytvoří v nesprávné výši, jsou oběžná aktiva nadhodnocena nebo podhodnocena a je omezena jejich vypovídací schopnost zejména z hlediska likvidnosti.

Omezení vypovídací schopnosti údajů z výkazu zisku a ztráty:

Problematickou výkazu zisku a ztráty je fakt, že se v něm objevují některé položky i v tom případě, že v daném období nedochází k žádnému pohybu hotovosti a také v tom, že některé náklady zahrnuté ve výkazu nejsou vůbec hotovostním výdajem, typickým příkladem jsou odpisy.

2.8 VYBRANÉ ÚČETNÍ OPERACE S VLIVEM NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU

Jestliže se chce podnik orientovat na potřeby mezipodnikové komparace ekonomické výkonnosti a požaduje maximální srovnatelnost informací mezi jednotlivými podniky, je potřeba očištění ukazatelů finanční analýzy od faktorů ovlivněných finanční politikou podnikového vedení, mezi něž patří zejména odpisy, opravné položky a tvorba rezerv. V této práci se bude postupovat přístupem prezentovaným v ČR francouzskou auditorskou a poradenskou firmou Salustro Reydel, blíže Mrkvička, Kolář (2008).

Pro účely tohoto přístupu se využívá ekonomická rozvaha, která se od rozvahy účetní liší zejména v:

- Všechny položky aktiv jsou vykazovány v brutto hodnotách. Jsou vynechány obvyklé korekce v podobě oprávek a opravných položek.
- Opravné položky a oprávky jsou vykazovány v pasivech a tvoří součást vlastního kapitálu neboli zdroj samofinancování.
- Rezervy jsou součástí vlastního kapitálu vnitřního původu.

Dalšími položkami zdrojů samofinancování jsou fondy tvořené ze zisku, výsledek hospodaření podniku za sledované období a nerozdělený zisk z minulých let. Takto se do výsledku hospodaření vrací položky z něj dříve odečtené. Naproti tomu do vlastního kapitálu externího původu patří základní kapitál a emisní ážio, jež je rozdíl mezi emisním kurzem a jmenovitou hodnotou akcií, viz Mrkvička, Kolář (2008).

Jevy, jež také mohou ovlivnit vypovídací schopnost analýzy k určitému okamžiku, jsou účetní operace, které navyšují provozní náklady, jako je například spotřeba materiálu. Velký vliv na vypovídací schopnost analýzy má také způsob účtování zásob, zda-li se účtují přes sklad nebo přímo do nákladů, neboli zda jsou zásoby účtovány způsobem A či způsobem B. Výsledek finanční analýzy také z velké části ovlivňuje možnost nákupu majetku na leasing, který běžně finanční analytik z účetních výkazů nezjistí či započtení popř. nezapočtení ostatních aktiv a ostatních pasiv při jednotlivých výpočtech ukazatelů finanční analýzy.

3. CHARAKTERISTIKA FINANČNÍ ANALÝZY

Tato kapitola se věnuje finanční analýze firmy, jejím uživatelům, metodám, jednotlivým ukazatelům finanční analýzy a jejich využití. Mezi použitou literaturu patří zejména Mrkvička, Kolář (2008), Růčková (2007), Máče (2006).

3.1 ÚVOD DO KAPITOLY

Finanční analýza představuje rozbor dat získaných z účetních výkazů. Zahrnuje v sobě hodnocení firemní minulosti, současnosti a předpovídá budoucí finanční podmínky. Slouží k rozboru finanční situace podniku, k zobrazení uplynulého vývoje finanční situace a finančního hospodaření podniku, zobrazení silných a slabých stránek podniku, určení příčin jejich zlepšení nebo zhoršení a k volbě nejvhodnějších směrů dalšího vývoje činnosti podniku, viz Růčková (2007).

Jejím hlavním smyslem je připravit podklady pro rozhodování o dalším fungování firmy a dosažení finanční stability, kterou lze hodnotit dle schopnosti vytvářet zisk, zajišťovat přírůstek majetku, zhodnocovat vložený kapitál a zajistit platební schopnost podniku.

3.2 UŽIVATELÉ FINANČNÍ ANALÝZY

Mezi uživatele finanční analýzy patří uživatelé interní a externí.

1) INTERNÍ UŽIVATELÉ

Mezi interní zájemce o informace z finanční analýzy patří vlastníci, manažeři a vedoucí pracovníci podniku. Ti mimo informace z finančního účetnictví využívají i informace z účetnictví manažerského nebo vnitropodnikového, do nichž vstupují i mimoúčetní informace potřebné pro řízení podniku a podávají interním uživatelům detailnější informace.

Manažerské účetnictví je šité na míru podniku, vzhledem k tomu, že v ČR není regulováno, a umožňuje větší vypovídací schopnost o finančním stavu podniku a umožňuje preciznější plánování. Naproti tomu finanční účetnictví s vysokou mírou regulace zajišťuje požadavek vzájemné srovnatelnosti a do jisté míry i požadavek věrného zobrazení skutečnosti. Poskytuje nezbytnou ochranu podnikatele před zveřejňováním informací týkajících se vnitřní struktury firmy a předmětu podnikání.

Vlastníci si ověřují, zda jsou jejich vložené prostředky zhodnocovány a náležitě využívány a jejich hlavním cílem je maximalizace tržní hodnoty vlastního kapitálu společnosti. Pro management je především důležitá likvidita podniku a v krátkodobém časovém horizontu sleduje platební schopnost podniku, strukturu zdrojů, finanční nezávislost podniku a ziskovost.

Z časového hlediska slouží finanční analýza ve dvou rovinách. Při prvním pohledu se ohlížíme do minulosti a lze hodnotit, jak se firma vyvíjela až do současnosti. Umožňuje vyhledání slabých stránek a jejich regulaci. V druhém pohledu finanční analýza slouží jako základ pro finanční plánování krátkodobé i strategické.

2) EXTERNÍ UŽIVATELÉ

Mezi externí uživatele informací z finanční analýzy patří potencionální věřitelé, potencionální kupci podniku, obchodní partneři, zaměstnanci, konkurenti, ale i finanční úřady, státní orgány či správci daní.

Z hlediska věřitelského je nejdůležitější hodnocení rizika nesplacení finančních prostředků. Prostřednictvím finanční analýzy věřitelé vyhodnotí riziko a to se potom projeví zpravidla v hodnotě úroků poskytnutých finančních prostředků. Pro banky je většinou nejdůležitější sledování dlouhodobé likvidity podniku a hodnocení ziskovosti v dlouhodobém časovém horizontu, schopnost tvorby finančních prostředků a stabilita peněžních toků. Obchodní partneři pak sledují reálnost plnění uzavřených smluv zpravidla v kratším časovém horizontu.

3.3 METODY FINANČNÍ ANALÝZY

Existuje celá řada metod finanční analýzy, které je možno s úspěchem aplikovat. Použitá metoda musí mít zpětnou vazbu na cíl, který má splnit a také by měla nejlépe odpovídat vytyčenému cíli. Tato provázanost vychází logicky z toho, že čím lepší metody použijeme, tím získáme spolehlivější závěry a tím je menší riziko chybného rozhodnutí a vyšší možnost úspěchu.

V ekonomii se často rozlišují dva přístupy k hodnocení ekonomických procesů a v souvislosti s metodami finanční analýzy se často setkáváme s jejich dělením na fundamentální analýzu a technickou analýzu.

Fundamentální analýza je založena na vyhodnocování kvalitativních údajů o podniku. Opírá se o odborný odhad založený na empirických a teoretických zkušenostech analytika, zpravidla bez algoritmizovaných postupů.

Technická analýza vychází z využívání matematických, matematicko-statistických a dalších algoritmizovaných metod, přičemž výsledky jsou zpracovány kvantitativně a kvalitativně vyhodnocovány. Z toho vyplývá, že finanční analýzu lze zařadit do kategorie technické analýzy, protože pracuje s matematickými postupy.

Finanční analýza využívá v podstatě dvou soustav metod, a to metod elementárních a metod vyšších. Dále pak pracuje s ukazateli, které jsou představovány buď položkami účetních výkazů, nebo údaji z dalších zdrojů. Dělení těchto ukazatelů znázorňuje Tab. 3.1.

Tab. 3.1 Ukazatele finanční analýzy

ZPŮSOB DĚLENÍ	UKAZATELE
	Absolutní ukazatele
Standardní dělení	Rozdílové ukazatele
	Poměrové ukazatele
	Stavové ukazatele
Extenzivní ukazatele	Rozdílové ukazatele
	Tokové ukazatele
Intenzivní ukazatele	Stejnorodé ukazatele
	Nestejnorodé ukazatele

Zdroj: vlastní

Standardní dělení

Absolutní ukazatele vycházejí z jednotlivých položek účetních výkazů. Přístup je však značně omezený, vzhledem k nulovému použití matematických metod. **Rozdílové ukazatele** se vypočítají jako rozdíl dané položky aktiv s danou položkou pasiv. Jejich opodstatnění je zejména v oblasti hodnocení likvidity podniku. **Poměrové ukazatele** jsou podílem dvou položek, nejčastěji z jednotlivých účetních výkazů. Pomocí těchto ukazatelů se provádějí různá srovnávání, průřezové a srovnávací analýzy.

Mezi další dělení ukazatelů finanční analýzy patří dělení na *ukazatele extenzivní*, které se nadále dělí na stavové, rozdílové a tokové, a *intenzivní ukazatele*.

Extenzivní ukazatele

Informují o rozsahu či objemu analyzované položky a představují kvantitu v objemových jednotkách. V případě účetních výkazů jde tudíž o peněžní jednotky.

Stavové ukazatele zachycují stav majetku a zdrojů k určitému časovému okamžiku. **Rozdílové ukazatele** představují rozdíl skupin aktiv nebo pasiv vždy k témuž okamžiku. **Tokové ukazatele** informují o změně extenzivních ukazatelů, ke které došlo za určité časové období.

Intenzivní ukazatele

Zobrazují informace o míře využívání zdrojů. Popisují míru, v jaké jsou extenzivní ukazatele a jak rychle a silně se mění. Intenzivní ukazatele lze nadále dělit na ukazatele stejnorodé a nestejnorodé.

Stejnorodé intenzivní ukazatele znázorňují poměr extenzivních ukazatelů vyjádřených ve stejných jednotkách. Ty se dají nadále rozlišit na ukazatele procentní a vztahové. **Nestejnorodé intenzivní ukazatele** představují poměr dvou extenzivních ukazatelů vyjádřených v různých jednotkách. Typickým příkladem jsou ukazatelé aktivity.

METODY FINANČNÍ ANALÝZY

Elementární metody

Tyto metody představují komplexní rozbor hospodaření podniku a lze je nadále členit do několika skupin:

- Analýza absolutních ukazatelů
 - horizontální analýzy,
 - vertikální analýza.
- Analýza rozdílových a tokových ukazatelů
 - analýza čistého pracovního kapitálu,
 - analýza čistých pohotových prostředků,
 - analýza cash flow.
- Analýza poměrových ukazatelů
 - analýza ukazatelů likvidity,

- analýza ukazatelů aktivity,
- analýza ukazatelů zadluženosti,
- analýzy ukazatelů rentability,
- analýza ukazatelů kapitálového trhu,
- analýza ukazatelů cash flow.
- Analýza soustav ukazatelů
 - Du Pontův pyramidový rozklad.

Vyšší metody , viz Mrkvička, Kolář (2008)

- Matematicko-statistické metody,
- Nestatistické metody.

3.3.1 ANALÝZA ABSOLUTNÍCH UKAZATELŮ

HORIZONTÁLNÍ ANALÝZA

Zabývá se porovnáváním změn absolutních ukazatelů v časové posloupnosti. Při této metodě je zapotřebí mít k dispozici dostatečně dlouhé časové řady. Dále pak je nutno zajistit srovnatelnost údajů v časových řadách u konkrétního podniku, vyloučit z údajů všechny náhodné vlivy a zahrnout objektivně přepokládané změny, u kterých však hrozí riziko chybného odhadu. Porovnání změn se vyjadřuje následovně:

$$\text{absolutní } \Delta = \text{ukazatel}_t - \text{ukazatel}_{t-1} \quad (3.1)$$

$$\text{procentní } \Delta = \frac{\text{absolutní } \Delta}{\text{ukazatel}_{t-1}} \cdot 100 (\%) \quad (3.2)$$

kde t představuje rok, ve kterém provádíme analýzu, $t-1$ představuje rok přechozí a Δ zastupuje slovo změna.

VERTIKÁLNÍ ANALÝZA

Zabývá se vnitřní strukturou absolutních ukazatelů. Usnadňuje srovnatelnost účetních výkazů s předcházejícím obdobím a ulehčuje srovnání analyzovaného podniku s jinými podniky ve stejném oboru. Vyjadřuje procentuální podíl jednotlivých položek účetních výkazů k jediné zvolené základně. Při rozboru rozvahy je za základnu zvolena celková výše aktiv, popř. pasiv. Při rozboru výkazu zisku a ztráty je za základnu zvolena celková výše obrátu.

3.3.2 ANALÝZA ROZDÍLOVÝCH A TOKOVÝCH UKAZATELŮ

Mezi rozdílové ukazatele řadíme čistý pracovní kapitál a čisté pohotovostní prostředky. Naproti tomu je cash flow tokovým ukazatelem (vyjadřuje tok peněžních prostředků).

ANALÝZA ČISTÉHO PRACOVNÍHO KAPITÁLU

Čistý pracovní kapitál lze vyjádřit jako přebytek oběžných aktiv nad krátkodobými zdroji financování nebo také jako přebytek dlouhodobých pasiv nad stálými aktivy. Velikost čistého pracovního kapitálu je výrazným ukazatelem platební schopnosti firmy. Čím vyšší je hodnota čistého pracovního kapitálu, tím vyšší má podnik schopnost hradit své závazky. Je však nutnost brát v úvahu možné zkreslení tohoto ukazatele vlivem neočištění oběžných aktiv o méně likvidní či úplně nelikvidní položky, jako jsou obtížně vymahatelné nebo nedobytné pohledávky, obtížně prodejné zásoby, neprodejné zásoby apod. Toto zkreslení je více pravděpodobné u malých podniků, nežli u podniků podléhajícím auditu.

Existují dva pohledy, kterými jde čistý pracovní kapitál sledovat. A to z pohledu manažera a z pohledu vlastníka podniku. Z pohledu manažera je čistý pracovní kapitál relativně volným kapitálem, kterého lze využívat k zajištění hladkého průběhu hospodářské činnosti a snižování finančního rizika podniku. Manažer by proto měl nejraději co největší čistý pracovní kapitál. Ale vzhledem k tomu, že je čistý pracovní kapitál rozdílem dlouhodobých pasiv a stálých aktiv, je patrné, že čistý pracovní kapitál je drahý, protože dlouhodobé zdroje jsou obecně dražší, než zdroje krátkodobé. Vlastník podniku má proto jiný zájem než manažer, a to čistý pracovní kapitál snižovat, zlevňovat financování a tím zvýšit své bohatství, viz Mrkvička, Kolář (2008).

ANALÝZA ČISTÝCH POHOTOVÝCH PROSTŘEDKŮ

Čistými pohotovostními prostředky se rozumí rozdíl pohotových finančních prostředků a okamžitých splatných závazků. Pohotovými finančními prostředky obecně chápeme peníze v pokladně a peníze na běžných účtech, popřípadě také šeky, směnky, cenné papíry s krátkodobou splatností apod. Tento ukazatel je mnohem tvrdším ukazatelem, oproti čistému pracovnímu kapitálu, vzhledem k použití pouze nejlikvidnějších aktiv.

ANALÝZA CASH FLOW

Jejím záměrem je vyjádřit a poměřit schopnost podniku vytvářet z vlastní hospodářské činnosti přebytky použitelné k financování svých potřeb, jako jsou úhrady mezd zaměstnanců či jiných závazků, výplata dividend nebo investiční činnost.

3.3.3 ANALÝZA POMĚROVÝCH UKAZATELŮ

Tyto ukazatele jsou nejčastěji používaným nástrojem finanční analýzy. Charakterizují vzájemný vztah dvou položek účetních výkazů, mezi kterými existuje vzájemná souvislost. Mezi tyto ukazatele patří ukazatele likvidity, které vyjadřují schopnost podniku dostát svým závazkům, ukazatele rentability vyjadřující výnosnost vloženého kapitálu, ukazatele zadluženosti, ukazatele aktivity, které měří schopnost společnosti využívat investované prostředky, kapitálové ukazatele a ukazatele cash flow.

UKAZATELE LIKVIDITY

Likvidita obecně vyjadřuje schopnost majetku přeměnit se na peněžní prostředky. Tato vlastnost bývá také často označována jako likvidnost. Naproti tomu likvidita firmy vyjadřuje schopnost podniku uhradit včas své závazky. Ta je důležitá například pro věřitele podniku, kteří spojují dostatek likvidity s včasným inkasováním úroků a jistiny. Avšak i likvidita by neměla přesahovat zdravou míru. Příliš vysoká likvidita váže peněžní prostředky podniku v aktivech, která nepracují ve prospěch zhodnocování finančních prostředků, a snižuje rentabilitu vloženého kapitálu. Zpravidla se používají tři základní ukazatele, a to:

- běžná likvidita,
- pohotová likvidita,
- okamžitá likvidita.

Běžná likvidita (angl. Current Ratio)

Nazývá se také likviditou třetího stupně či ukazatelem solventnosti. Vyjadřuje, kolikrát jsou krátkodobé závazky podniku kryty oběžnými aktivy nebo také kolika korunami oběžných aktiv je pokryta jedna koruna krátkodobých závazků či kolikrát by byl podnik schopen dostát svým závazkům vůči věřitelům, kdyby naráz proměnil všechna svá oběžná aktiva na hotovost. Běžná likvidita je vyjádřena stavem:

$$\text{Current ratio} = \frac{\text{OA}}{\text{krátkodobá pasiva}}, \quad (3.3)$$

kde OA představují oběžná aktiva.

Pro tohoto ukazatele obecně platí, že čím vyšší je jeho hodnota, tím je pravděpodobnější zachování platební schopnosti firmy. Avšak vypovídací schopnost ukazatele je omezena strukturou a likvidností oběžných aktiv a také nebere v úvahu strukturu závazků z hlediska jejich splatnosti. Dále se ukazatel vypočítá jednorázově a nevyjadřuje vývoj platební schopnosti podniku a lze jej ovlivnit odložením některých nákupů ke dni sestavení rozvahy. Ale i přes všechny uvedené nedostatky je běžná likvidita považována za jeden z nejvýznamnějších ukazatelů platební schopnosti firmy. Platí, že hodnota tohoto ukazatele by se měla pohybovat v rozmezí 1,5 - 2,5, viz Růčková (2007).

Pohotová likvidita (angl. Quick Ratio)

Bývá také označována jako likvidita druhého stupně. V tomto ukazateli je odstraněn vliv nejméně likvidní části majetku a berou se v úvahu jen pohotová oběžná aktiva. Pohotová likvidita se vypočítá následovně:

$$\text{Quick ratio} = \frac{\text{FM} + \text{KP}}{\text{krátkodobá pasiva}}, \quad (3.4)$$

kde FM představuje finanční majetek a KP krátkodobé pohledávky.

Pro věřitele bude příznivější vyšší hodnota tohoto ukazatele, avšak již nebude tak příznivá z pohledu akcionáře a vedení podniku. Nadměrná výše oběžných aktiv vede k neproduktivnímu využívání vložených prostředků a přináší jen jejich malý nebo žádný výnos. Pozornost je třeba také věnovat krátkodobým pohledávkám, které jsou do ukazatele přebírány po uplatnění opravných položek a rezerv. Při řádném vytváření opravných položek a rezerv jsou totiž pohledávky očištěny o jejich nedobytnou nebo jinak pochybnou část. Tento ukazatel je tvrdším kritériem platební schopnosti, nežli ukazatel likvidity běžné. Při porovnání těchto dvou ukazatelů znamená nižší hodnota pohotové likvidity velký podíl zásob ve struktuře oběžných aktiv. Obecně se doporučuje hodnota mezi 1,0 a 1,5, viz Růčková (2007).

Okamžitá likvidita (angl. Cash Ratio)

Také označována jako likvidita prvního stupně. Vymezují ji jen ty nejlikvidnější položky z rozvahy. Okamžitou likviditu vyjádříme následujícím vztahem:

$$\text{Cash ratio} = \frac{\text{PPP}}{\text{dluhy s okamžitou splatností}}, \quad (3.5)$$

kde PPP představují pohotové platební prostředky.

Pohotovými platebními prostředky se rozumí peníze na běžném či jiném účtu, peníze v pokladně a také volně obchodovatelné cenné papíry a šeky. Dluhy s okamžitou platností představují závazky splatné v den sestavení ukazatele a dříve, které lze zjistit pouze z podkladů účtárny. Dle americké literatury by se měl tento ukazatel pohybovat v rozmezí 0,9 až 1,1. Pro českou republiku některé prameny uvádějí dolní mez na 0,6 a dle metodiky ministerstva průmyslu dokonce 0,2. Tato hodnota je označována jako hodnota kritická, a to i z psychologického hlediska, viz Růčková (2007).

UKAZATELE RENTABILITY

Rentabilitu lze označit jako měřítko výnosnosti vloženého kapitálu. Představuje schopnost podniku dosahovat zisku použitím investovaného kapitálu. Rentabilita charakterizuje výdělek z podnikatelské činnosti za určité období, který je vyjádřen jako poměr zisku k částce vloženého kapitálu. Samotné ukazatele rentability slouží k hodnocení efektivnosti podnikové činnosti a zajímají především akcionáře a potenciální investory.

Informace o vloženém kapitálu jsou zjišťovány z rozvahy, informace o zisku analytik získává z výkazu zisku a ztráty. Přímou z něj lze vyčíst tři nejdůležitější kategorie zisku:

- EBIT, jedná se o zisk před odečtením úroků a daní. Využívá se tam, kde existují požadavky na mezifirmní srovnávání. Vychází se z faktu, že firmy mají rozdílnou bonitu z hlediska věřitelského, tudíž by výše úroků mohla ovlivnit náhled na tvorbu výsledku hospodaření.
- EBT, jde o zisk, od kterého již byly odečteny úroky, avšak ještě nebyl zdaněn. Využívá se při srovnávání firem s rozdílným daňovým zatížením. Bývá označován jako hrubý zisk.
- EAT, bývá označován jako zisk po zdanění nebo také čistý zisk. Vyjadřuje výsledek hospodaření za běžné účetní období.

Mezi nejčastěji používané ukazatele rentability patří ukazatel rentability vlastního kapitálu, ukazatel rentability aktiv, ukazatel rentability tržeb a ukazatele rentability celkového investovaného kapitálu.

Ukazatel rentability vlastního kapitálu (angl. Return of Equity, zkr. ROE)

Vyjadřuje zisk z kapitálu, který do podniku vložili vlastníci podniku. Při výpočtu se použije zisku po zdanění, neboť daň ze zisku nelze chápat jako součást výdělku vlastníků.

Investoři zjišťují, zda je jejich investovaný kapitál reprodukován s intenzitou odpovídající riziku této investice. Rentabilitu vlastního kapitálu vyjadřuje vztah:

$$ROE = \frac{EAT}{VK} \cdot 100 (\%), \quad (3.6)$$

kde ROE vyjadřuje rentabilitu vlastního kapitálu, EAT vyjadřuje čistý zisk a VK vlastní kapitál společnosti.

Zpravidla se požaduje rostoucí hodnota tohoto ukazatele, ale je důležité si uvědomit, že za tímto růstem nemusí stát jen zlepšení výsledku hospodaření, ale také zmenšení podílu vlastního kapitálu či pokles úročení cizího kapitálu. Prosto spíše platí, že by hodnota tohoto ukazatele měla být vyšší, než je úroková míra bezrizikových cenných papírů, za které je možno považovat především státní obligace a státní cenné papíry. Je-li hodnota ukazatele trvale nižší než výnosnost těchto státem garantovaných cenných papírů, pak nejsou investoři ochotni do této investice nadále vkládat své prostředky a snaží se investovat svůj kapitál jinde výhodněji. S rentabilitou vlastního kapitálu úzce souvisí pákový efekt a ziskové rozpětí.

Ukazatel rentability aktiv (angl. Return on Assets, zkr. ROA)

Tento ukazatel udává hodnotu rentability podniku bez vlivu daně ze zisku. Poměřuje zisk celkových aktiv bez ohledu na to, zda jsou financována z vlastních či cizích zdrojů. Odpovídá na otázku, zda firma efektivně využívá svá aktiva. Čím je hodnota ROA vyšší, tím je efektivnější celkové využití aktiv. Lze jej využít při porovnání podniků působících v jiných zemích s rozdílnými daňovými režimy a také ke stanovení mezní úrokové sazby, za kterou může podnik přijmout úvěr za předpokladu, že úroková míra úvěru bude menší, než hodnota ROA. Rentabilita aktiv je vyjádřena vztahem:

$$ROA = \frac{EBIT}{CA} \cdot 100 (\%), \quad (3.7)$$

kde ROA představuje hodnotu ukazatele rentability aktiv, EBIT zisk před odečtením úroků a daní a CA celková aktiva.

Existuje také možnost, kdy do vzorce vstupuje EAT před vyplacením dividend. V tomto případě je ukazatel nezávislý na charakteru zdrojů financování, viz Růčková (2007).

Ukazatel rentability tržeb (angl. Return on Sales, zkr. ROS)

Tento ukazatel poměřuje čistý zisk společnosti s celkovými tržbami, a tvoří základ efektivnosti celého podniku. Je-li dosahováno trvale přiměřené úrovně tohoto ukazatele,

existuje předpoklad, že i ostatní aspekty budou přiměřené. Vyjadřuje schopnost společnosti dosahovat zisku při dané úrovni tržeb, tedy kolik korun přinesla účetní jednotce jedna koruna tržeb. Tomuto ukazateli se také říká ziskové rozpětí, které je složkou rozkladu vzorce pro výpočet rentability celkového vloženého kapitálu s názvem Du Pontův rozklad. Vyjádření rentability tržeb je následující:

$$ROS = \frac{EAT}{T} \cdot 100(\%) , \quad (3.8)$$

kde ROS představuje hodnotu ukazatele rentability tržeb, EAT čistý zisk a T tržby.

Ukazatel rentability celkového investovaného kapitálu (angl. Return on capital employed, zkr. ROCE)

Vyjadřuje míru zhodnocení všech aktiv společnosti financovaných dlouhodobým kapitálem, a to jak vlastním, tak cizím. Poskytuje tedy informace o výnosnosti dlouhodobých zdrojů financování podniku. Způsob výpočtu rentability celkového investovaného kapitálu je následující:

$$ROCE = \frac{EBIT}{(\text{dlouhodobé cizí zdroje} + VK)} \cdot 100(\%) , \quad (3.9)$$

kde ROCE představuje hodnotu ukazatele rentability celkového investovaného kapitálu, EBIT zisk před odečtením úroků a daní a VK vlastní kapitál společnosti.

UKAZATELE ZADLUŽENOSTI

V reálné ekonomice nepřichází v úvahu, že by podnik financoval veškerá svá aktiva z vlastního kapitálu. Z této skutečnosti vyplývá, že je k financování aktiv využíváno i cizích zdrojů, tedy dluhů. Použití výhradně vlastního kapitálu s sebou přináší snížení celkové výnosnosti vloženého kapitálu a je obecně známo, že vlastní kapitál je pro podnik kapitálem mnohem dražším, nežli kapitál cizí. Naopak financování výhradně z cizích zdrojů by neúměrně snižovalo bonitu podniku. Především je však nepřípustné, protože zákon stanoví minimální výši vlastního kapitálu. Proto je jedním ze základních cílů podniku volba správné skladby zdrojů financování a nalezení optimálního vztahu mezi vlastním a cizím kapitálem, tedy nalezení optimální kapitálové struktury.

Při analýze finanční struktury se používá celá řada ukazatelů zadluženosti, pro které jsou využity údaje z rozvahy. Na tyto ukazatele a kapitálovou strukturu samotnou existují různé pohledy podle zainteresovanosti, kde nejpodstatnějšími jsou pohledy věřitelů a akcionářů. Riziko věřitelů je tím vyšší, čím vyšší je podíl cizího kapitálu na kapitálu

celkovém. S rostoucí zadlužeností podniku vzrůstá riziko neplnění závazků a věřitel od takovéto firmy požaduje vyšší úrokové sazby, popřípadě při velmi nízké bonitě nemusí věřitel potřebný kapitál podniku poskytnout, protože by riziko nenavrácení poskytnutých prostředků bylo příliš vysoké. Také akcionáři nesou riziko v závislosti na rozsahu dluhového financování. Čím větší je podíl dluhu, tím rizikovější jsou akcie. Avšak při vhodném poměru cizího a vlastního kapitálu je možno dosáhnout vyšší výnosnosti, nežli při investici s rizikem menším.

Ukazatel věřitelského rizika (angl. Debt Ratio)

Patří mezi základní ukazatele zadluženosti, kterým se zpravidla vyjadřuje celková zadluženost. Je poměrem celkových závazků k celkovým aktivům.

$$\text{Debt ratio} = \frac{\text{cizí zdroje}}{\text{CA}} \cdot 100 (\%), \quad (3.10)$$

kde CA představují celková aktiva.

Vysoká úroveň ukazatele znamená vysokou úroveň zadluženosti podniku. Je však nutné jej posuzovat v kontextu s výnosností celkového vloženého kapitálu a se strukturou kapitálu cizího. Existují případy, kdy růst zadluženosti vede ke zvýšení celkové rentability vložených prostředků. V tomto případě je vysoká úroveň ukazatele příznivým jevem především pro vlastníky podniku. Věřitelé inklinují k využívání krátkodobých cizích zdrojů, které jsou méně rizikové a preferují nízké hodnoty tohoto ukazatele.

Koeficient samofinancování (angl. Equity Ratio)

Slouží jako doplňkový ukazatel k ukazateli věřitelského rizika. Vyjadřuje podíl, v jakém jsou celková aktiva podniku financována z vlastního kapitálu. Jejich součet by měl činit 100%, případný vzniklý rozdíl může být způsoben nezapočtením ostatních aktiv do jednoho z ukazatelů. Lze jej vyjádřit takto:

$$\text{Equit ratio} = \frac{\text{VK}}{\text{CA}} \cdot 100 (\%), \quad (3.11)$$

kde VK představuje vlastní kapitál společnosti a CA celková aktiva společnosti.

Ukazatel zadluženosti vlastních zdrojů (angl. Debt-Equity Ratio)

Tento ukazatel se využívá především v anglosaské oblasti. Je kombinací ukazatele věřitelského rizika s koeficientem samofinancování. Jde o poměr cizího kapitálu ke kapitálu

vlastnímu. Jeho hodnota by se měla pohybovat do 100%. Zadluženost vlastní zdrojů vyjádříme následovně:

$$\text{Debt - equity ratio} = \frac{\text{cizí zdroje}}{\text{VK}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.12)$$

kde VK znázorňuje vlastní kapitál společnosti.

Ukazatel úrokového krytí (angl. Interest Coverage, Times Interest Earned)

Tento ukazatel dovoluje, aby firma zjistila, zda je pro ni dluhové zatížení únosné. Čím vyšší hodnoty podnik dosahuje, tím je jeho finanční stabilita pevnější. Vyjadřuje, kolikrát provozní výsledek hospodaření převyšuje úrokové platby. Neschopnost platit úroky ze zisku může být znakem úpadku společnosti. Ukazatel úrokového krytí je populární především ve Spojených státech amerických, kde je nejnižší kritickou hodnotou ukazatele 3,00 a za bezproblémovou úroveň je považována hodnota 8,00. Úrokové krytí vyjadřuje vztah:

$$\text{Úrokové krytí} = \frac{\text{EBIT}}{\text{Nákladové úroky}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.13)$$

kde EBIT představuje zisk před odečtením úroků a daní.

Ukazatel úrokového zatížení (angl. Interest Charge)

Vyjadřuje, kolik procent ze zisku padne na úroky. Jde o převrácenou hodnotu ukazatele úrokového zatížení a je pochopitelné, že jeho hodnota je požadována co nejnižší. Výpočet úrokového zatížení je následující:

$$\text{Úrokové zatížení} = \frac{\text{nákladové úroky}}{\text{EBIT}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.14)$$

kde EBIT představuje zisk před úroky a zdaněním.

UKAZATELE AKTIVITY

Tyto ukazatele informují o schopnosti podniku využívat investované prostředky a o vázanosti jednotlivých složek kapitálu v jednotlivých druzích majetku podniku a jeho zdrojích. Nejčastěji vyjadřují, jak firma hospodaří s aktivy a s jejich jednotlivými složkami a také, jaký vliv má toto hospodaření na rentabilitu a likviditu podniku. Vyjadřují se buď jako ukazatele počtu obrátek nebo jako ukazatele doby obratu, viz Růčková (2007). Mezi tyto ukazatele patří obrat celkových aktiv, doba obratu, obratovost zásob, doba obratu zásob, obratovost a doba obratu pohledávek, obratovost a doba obratu krátkodobých závazků.

Obrat celkových aktiv

Tento ukazatel bývá také označován jako vázanost celkového vloženého kapitálu. Vyjadřuje poměr tržeb k celkovým aktivům. Představuje měřítko celkového využití majetku podniku. Tento ukazatel je také jednou z položek Du Pontova pyramidového rozkladu ukazatele rentability vlastního kapitálu. Způsob výpočtu je následující:

$$\text{Obrat celkových aktiv} = \frac{T}{CA}, \quad (3.15)$$

kde T představuje tržby, CA celková aktiva.

Doba obratu aktiv

Vyjadřuje počet dnů, po které jsou peněžní prostředky vázány ve formě aktiv. Snahou podniku je co nejnižší hodnota tohoto ukazatele. Vypočítá se následovně:

$$\text{Doba obratu aktiv} = \frac{CA}{T} \cdot 360, \quad (3.16)$$

kde CA vyjadřuje celková aktiva, T vyjadřuje tržby.

Ukazatel obratovosti zásob

Ukazatel zobrazuje počet obrátek zásob za příslušné období, které je zpravidla jeden rok. Jinak řečeno udává, kolikrát se zásoby v daném období přemění na jiné formy oběžných aktiv až po prodej výrobků a opětovný nákup zásob. Obratovost zásob vyjadřuje poměr tržeb ke stavu zásob. Ukazatel také můžeme konkretizovat tak, že s pomocí informací z rozvahy vypočítáme obratovost konkrétních druhů zásob, jako jsou například materiál, nedokončená výroba, výrobky či zboží. Je vyžadována vysoká hodnota ukazatele. Způsob výpočtu je podobný jako u obratu aktiv, a to:

$$\text{Obrat zásob} = \frac{T}{Z}, \quad (3.17)$$

kde T vyjadřuje tržby a Z zásoby daného podniku.

Doba obratu zásob

Udává, jak dlouho jsou oběžná aktiva vázána ve formě zásob. Platí, že čím vyšší je hodnota ukazatele, tím lepší je situace. Avšak rychlý obrat zásob nemusí znamenat jen vysoké využití zásob, ale také jejich nízkou úroveň. Měla by existovat příčinná souvislost mezi velikostí zásob a zaměřením podnikové činnosti. Například u zakázkové výroby je vhodná

metoda zásobování just-in-time, která velikost zásob minimalizuje. Naopak existují i obory, které potřebují určitou míru zásob a kde by tato metoda zásobování byla krajně nevhodná. Doba obratu zásob se vypočítá následujícím způsobem:

$$\text{Doba obratu zásob} = \frac{Z}{T} \cdot 360, \quad (3.18)$$

kde Z představuje hodnotu zásob, T tržby daného podniku.

Obratovost pohledávek

Lze vypočítat obdobným způsobem jako obratovost zásob či aktiv. Ukazatel udává, jak rychle jsou pohledávky přeměněny na hotovost. Vyšší hodnota ukazatele znamená rychlejší inkasování pohledávek a rychlejší možnost použití peněžních prostředků k dalším nákupům, viz Mrkvička, Kolář (2008). Obratovost pohledávek vyjadřuje následující výpočet:

$$\text{Obrat pohledávek} = \frac{T}{P}, \quad (3.19)$$

kde T znázorňuje tržby, P pohledávky daného podniku.

Doba obratu pohledávek

Vyjadřuje, jak dlouho jsou peněžní prostředky vázány ve formě pohledávek. Lze jej využít k řízení pohledávek a ke kontrole dodržování podnikové obchodně úvěrové politiky, viz Mrkvička, Kolář (2008). Dobu obratu pohledávek lze vypočítat takto:

$$\text{Doba obratu pohledávek} = \frac{P}{T} \cdot 360, \quad (3.20)$$

kde P jsou pohledávky, T tržby dané společnosti.

Obratovost krátkodobých závazků

Udává, kolikrát za účetní období podnik platí své závazky z obchodních stavů. Způsob výpočtu obratu závazků je následující:

$$\text{OKZ} = \frac{T}{\text{závazky z obchodních vztahů}}, \quad (3.21)$$

kde T jsou tržby dané společnosti a OKZ vyjadřuje obratovost krátkodobých závazků.

Doba obratu krátkodobých závazků

Tento ukazatel vypovídá o době, která uplyne mezi nákupem zásob a platbou za tyto zásoby neboli, jak rychle jsou spláceny jednotlivé krátkodobé závazky společnosti.

$$DOKZ = \frac{\text{závazky z obchodních vztahů}}{T} \cdot 360, \quad (3.22)$$

kde DOKZ vyjadřuje dobu obratu krátkodobých závazků, T tržby.

Pravidlo solventnosti

Souvisí s dobou obratu pohledávek a dobou obratu krátkodobých závazků. Obecně platí, že by doba obratu pohledávek měla být nižší, než doba obratu zásob. Laicky řečeno by měl podnik nejdříve získat tržby ze svých pohledávek, kterými následně zaplatí své závazky.

UKAZATELE S VYUŽITÍM CASH FLOW

Pro výše uvedené ukazatele byly použity vstupní údaje z rozvahy nebo z výkazu zisku a ztráty. Ukazatele na bázi cash flow však umí vyloučit problémy spojené s aktuálním účetnictvím a jsou schopny zachytit jevy, které signalizují platební potíže.

Pro výpočet ukazatelů s využitím cash flow se v našich podmínkách používá čistý peněžní tok z provozní a mimořádné činnosti, viz Mrkvička, Kolář (2008).

Ukazatel obratové rentability

Tento ukazatel je alternativou k ukazateli rentability tržeb, oproti němuž má však určité přednosti, které spočívají například v tom, že tento ukazatel není ovlivňován velikostí odpisů, viz Mrkvička, Kolář (2008). Způsob výpočtu obratové rentability je následující:

$$OR = \frac{\text{CF z provozní činnosti}}{\text{Celkové výnosy}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.23)$$

kde OR znázorňuje obratovou rentabilitu a CF představuje peněžní toky (cash flow).

Ukazatel cash flow rentability vlastního kapitálu

Ukazatel je vytvořen uměle. Hodnotí vnitřní finanční potenciál vlastního kapitálu, přestože produkce cash flow je dána schopnostmi společnosti využívat nejen kapitál vlastní, ale i cizí. Tvoří užitečný doplněk k ziskové rentabilitě vlastního kapitálu při mezipodnikovém a časovém srovnávání. Tento ukazatel lze vypočítat takto:

$$\text{CFR VK} = \frac{\text{CF z provozníčinnosti}}{\text{VK}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.24)$$

kde CFR představuje cash flow rentabilitu, VK vyjadřuje vlastní kapitál.

Ukazatel stupně samofinancování investic z cash flow

Charakterizuje míru finančního krytí investic z vlastních podnikových zdrojů. Při hodnotě ukazatele vyšší než 100 %, pak existuje možnost využití volných finančních prostředků. V opačném případě je nutné financovat investice pomocí externího financování. Stupeň samofinancování lze vyjádřit následujícím vzorcem:

$$\text{SSI z CF} = \frac{\text{CF z provozníčinnosti}}{\text{investice}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.25)$$

kde CF vyjadřuje peněžní toky, SSI stupeň samofinancování investic.

Ukazatel cash flow rentability celkového kapitálu

Vyjadřuje, kolik peněžních prostředků je podnik schopen získat z jedné peněžní jednotky celkového vloženého kapitálu. Hodnotu tohoto ukazatele zjistíme následovně:

$$\text{CFR celkového kapitálu} = \frac{\text{CF}}{\text{CA}} \cdot 100 (\%) , \quad (3.26)$$

kde CFR představuje cash flow rentabilitu, CA představuje celková aktiva.

4. VLIV ÚČETNÍCH OPERACÍ NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU

Následující kapitola je věnována zhodnocení finanční situace společnosti Lachema s. r. o., sídlem v Brně, ke dni 31. 12. 2006, která k tomuto roku ukončila svou činnost, a určení vlivu konkrétních účetních operací na hodnocení finančního zdraví tohoto podniku.

Nejdříve je zhodnocena finanční situace podniku dle jednotlivých činností pomocí poměrových ukazatelů a vyhodnotí se finanční situace společnosti. Následně se znázorní vliv jednotlivých účetních operací na příslušné ukazatele finanční analýzy.

Z důvodů usnadnění výpočtu je nadále neuhrazená ztráta minulých let převedena do pohledávek za upsaný základní kapitál. Po této úpravě se pak hodnota celkových aktiv a celkových pasiv zvyšuje o 196.167 Kč, z toho vlastní kapitál je roven 135.351 Kč.

4.1 FINANČNÍ ANALÝZA SPOLEČNOSTI Lachema s. r. o.

V této kapitole jsou znázorněny jednotlivé hodnoty ukazatelů finanční analýzy, jako jsou ukazatele likvidity, rentability, zadluženosti a aktivity, a následné hodnocení finanční situace společnosti Lachema s. r. o. pomocí těchto ukazatelů.

4.1.1 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ LIKVIDITY

V této podkapitole budou zobrazeny hodnoty ukazatelů likvidity, viz Tab. 4.1 a následně zhodnocena finanční situace podniku z těchto vypočtených hodnot.

Tab. 4.1 Finanční analýza – ukazatele likvidity

Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Hodnota ukazatele
Běžná likvidita	(3.3)	0,62
Pohotová likvidita	(3.4)	0,24
Okamžitá likvidita	(3.5)	0,05

Zdroj: vlastní

Pro běžnou likviditu obecně platí, že hodnota tohoto ukazatele by se měla pohybovat v rozmezí 1,5-2,5, viz Růčková (2007). Tabulka 4.1 ukazuje, že společnost Lachema s. r. o. měla problémy s likviditou, respektive nevlastnila dostatek likvidních aktiv k uhrazení svých

závazků, což dokazuje také likvidita pohotová i okamžitá, kde se hodnoty těchto ukazatelů rovněž pohybují pod požadovaným průměrem, jak je uvedeno v kapitole 3.3.3.

4.1.2 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ RENTABILITY

Dále jsou zobrazeny hodnoty ukazatelů rentability, viz Tab. 4.2 a zhodnocena finanční situace podniku z těchto vypočtených hodnot.

Tab. 4.2 Finanční analýza – ukazatele rentability

Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Hodnota ukazatele
ROE	(3.6)	0,11%
ROA	(3.7)	0,06%
ROS	(3.8)	0,20%
ROCE	(3.9)	0,08%

Zdroj: vlastní

Důležité je si povšimnout, že společnost Lachema, s. r. o. byla v předchozím roce ztrátová. Tato ztráta se v rozvaze projeví ve výsledku hospodaření minulých let, který snižuje celý vlastní kapitál společnosti do záporných hodnot. Pro zjednodušení výpočtu je nadále tato ztráta vedena na straně aktiv jako pohledávky za upsaný základní kapitál, jak již bylo uvedeno výše.

Ukazatel rentability vlastního kapitálu ROE vyjadřuje zisk z kapitálu, který do podniku vložili vlastníci podniku. Z Tab. 4.2 je zřejmé, že společnost v tomto směru vykazuje velmi nízký zisk. Společnost by mohla hodnotu tohoto ukazatele zlepšit například zvýšením základního kapitálu, avšak vlastníci již nejsou ochotni do této investice nadále vkládat své prostředky. Také rentabilita celkového investovaného kapitálu ROCE nabývá nízkých hodnot, díky vykázanému zisku pouze 151 Kč. Rovněž z výše uvedených údajů vyplývá, že společnost není schopna dosahovat dostatečně vysokého zisku při dané úrovni tržeb. Ukazatel rentability tržeb ROS znázorňuje, že jen 0,20% z jedné koruny tržeb přináší společnosti zisk. Společnost také efektivně nevyužívá svá aktiva bez ohledu na to, zda jsou financována z vlastních či cizích zdrojů, což dokazuje ukazatel rentability aktiv ROA s hodnotou 0,29%.

4.1.3 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ ZADLUŽENOSTI

V této podkapitole jsou dále zobrazeny hodnoty ukazatelů zadluženosti, viz Tab. 4.3 a následně zhodnocená finanční situace podniku z těchto vypočtených hodnot.

Tab. 4.3 Finanční analýza – ukazatele zadluženosti

Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Hodnota ukazatele
Ukazatel věřitelského rizika	(3.10)	45,5%
Koeficient samofinancování	(3.11)	54,5%
Zadluženost vlastních zdrojů	(3.12)	83,6%
Úrokové krytí	(3.13)	Nákladové úroky = 0
Úrokové zatížení	(3.14)	Nákladové úroky = 0

Zdroj: vlastní

K financování společnosti bylo využito rovněž cizích zdrojů, tedy dluhů. Ačkoli je financování cizími zdroji mnohem levnější než financování zdroji vlastními, přílišné zadlužení může snižovat bonitu podniku. Z údajů uvedenými v Tab. 4.3 je patrné, že ve společnosti Lachema, s. r. o. celková zadluženost společnosti dosahovala hodnoty 54,5% v případě převedení neuhrazené ztráty minulých let na stranu aktiv, kdy růst zadluženosti nevedl ani ke zvýšení celkové rentability vložených prostředků. Zadluženost vlastních zdrojů dosahovala 83,6%. Takto vysoká úroveň zadluženosti podniku zřejmě nedovolila získat další cizí zdroje financování, jako je například bankovní úvěr. Pro banku by společnost nebyla bonitní a s velkou pravděpodobností by žádost o úvěr byla zamítnuta, popřípadě by banka společnosti půjčila s příliš vysokým úrokem. Navíc již bez dalšího úvěru nebyla společnost schopná financovat téměř žádná aktiva pomocí vlastního kapitálu.

Další důležitou položkou jsou nákladové úroky společnosti. V případě společnosti Lachema, s. r. o. se rovnají nule. Tento fakt je zřejmý při výpočtu úrokového krytí a úrokového zatížení společnosti, kde úrokové zatížení je nulové a úrokové krytí irelevantní. Také daň z příjmů společnosti je nulová. Z údajů tudíž vyplývá, že zisk před odečtením úroků a daně, neboli EBIT, se rovná čistému zisku EAT.

4.1.4 FINANČNÍ ANALÝZY POMOCÍ UKAZATELŮ AKTIVITY

Dále jsou zobrazeny hodnoty ukazatelů aktivity, viz Tab. 4.4 a zhodnocena finanční situace podniku z těchto vypočtených hodnot.

Tab. 4.4 Finanční analýza – ukazatele aktivity

Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Hodnota ukazatele
Obrat aktiv	(3.15)	0,3
Doba obratu aktiv	(3.16)	1.184 dnů
Obrat zásob	(3.17)	2,86
Doba obratu zásob	(3.18)	126 dnů
Obrat pohledávek	(3.19)	6,08
Doba obratu pohledávek	(3.20)	59 dnů
Obrat krátkodobých závazků	(3.21)	1,17
Doba obratu krátkodobých závazků	(3.22)	307 dnů

Zdroj: vlastní

Z ukazatelů aktivity je patrné, že bylo dodrženo pravidlo solventnosti, kdy společnost nejdříve získala peněžní prostředky ze svých pohledávek, které následně využila ke splatnosti krátkodobých závazků. Společnost za rok šestkrát obdrží finanční prostředky ze svých pohledávek, jednou pak tyto prostředky využije k úhradě svých závazků.

4.2 ÚČETNÍ OPERACE S VLIVEM NA HODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU

Následující podkapitola se zabývá účetními operacemi, které mají vliv na hodnocení finančního zdraví podniku. Mezi tyto operace patří:

- tvorba oprávek a opravných položek a rezerv,
- fáze výrobního procesu,
- leasingové financování,
- způsob zúčtování zásob a způsob evidence zásob,
- započtení ostatních aktiv a ostatních pasiv.

Pro účely vyjádření vlivu oprávek, opravných položek a rezerv jsou oprávky a opravné položky vykazovány v pasivech, tj. ve zdrojích podniku, a tvoří součást tzv. vlastního kapitálu vnitřního původu neboli zdroje samofinancování. Také rezervy tvoří stejně jako oprávky a opravné položky součást vlastního kapitálu vnitřního původu. Vzniká tak takzvaná

ekonomická rozvaha, kde veškeré položky aktiv jsou vykazovány jako „brutto“¹ hodnoty. Vlastní kapitál je pak tvořen vlastním kapitálem vnitřního původu po přičtení základního kapitálu, popř. emisního ážia, blíže viz Tab. 4.5.

Jelikož z rozvahy a výkazu zisku a ztráty nelze vyčíst jednotlivá spotřeba materiálu, způsob účtování zásob a nákup majetku na leasing, budou pro tuto práci vytvořeny fiktivní účetní případy.

Tab. 4.5 Upravená a zjednodušená „ekonomická“ rozvaha pro potřebu finanční analýzy

AKTIVA	2006	PASIVA	2006
Dlouhodobý nehmotný majetek	23.845	Výsledek hospodaření minulých let	0
Dlouhodobý hmotný majetek	72.817	Rezervní fondy a nerozdělený výsledek	70.000
Finanční investice	0	Rezervy	44.683
Zásoby	34.089	Oprávký a opravné položky k aktivům	94.592
Krátkodobé a dlouhodobé pohledávky	12.461	Základní kapitál	65.200
Krátkodobý finanční majetek	3.658	Výsledek hospodaření běžného období	151
Časové rozlišení	25	Bankovní úvěry (finanční závazky)	0
Pohledávky za upsaný základní kapitál	196.167	Ostatní závazky	68.436
		Časové rozlišení	0
AKTIVA CELKEM	343.062,-	PASIVA CELKEM	343.062,-

Zdroj: vlastní

Důležité je také zmínit, že velmi záleží na zvolené metodě odepisování majetku. Ne vždy odpisy věrně zobrazují reálné opotřebení, například při využití zrychleného odepisování, které firma zvolila z daňových důvodů. Dále také nesprávná výše opravné položky aktiva může ovlivnit finanční analýzu, respektive ukazatele likvidity, z důvodu jeho nadhodnocení či podhodnocení, viz Mrkvička, Kolář (2008).

Podstatný vliv má také tvorba rezerv. Zda vůbec byly rezervy vytvořeny a zvýšily náklady, popřípadě, zda rezervy byly využity k účelu, pro který byly tvořeny a zvýšily výnosy společnosti. V případě společnosti Lacheme s. r. o. byly využity rezervy v hodnotě

¹ Hodnoty položek aktiv, bez provedení obvyklé korekce v podobě oprávek a opravných položek

Kč 18.262,-, viz příloha 2. Toto využití rezerv napomohlo společnosti snížit ztrátu a vykázat zisk v hodnotě Kč 151,-.

4.2.1 VLIV OPRÁVEK, OPRAVNÝCH POLOŽEK A REZERV

Sestavení „ekonomické“ rozvahy a její následné použití pro výpočet finanční analýzy pomocí poměrových ukazatelů mělo vliv na následující ukazatele zobrazené v Tab. 4.6.

Tab. 4.6 Vliv opravek, opravných položek a rezerv na finanční analýzu společnosti

Poměrové ukazatele	Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Původní hodnota	Hodonota ukazatele
Ukazatele likvidity	Běžná likvidita	(3.3)	0,62	0,73
	Pohotová likvidity	(3.4)	0,24	0,24
Ukazatele	ROE	(3.6)	0,11%	0,06%
Rentability	ROA	(3.7)	0,06%	0,04%
	ROCE	(3.8)	0,08%	0,04%
Ukazatele	Ukazatel věřitelského rizika	(3.10)	45,5%	20%
zadluženosti	Koeficient samofinancování	(3.11)	54,5%	80%
	Zadluženost vlastních zdrojů	(3.12)	83,6%	25%

Zdroj: vlastní

Takto vypočtené údaje slouží k maximální srovnatelnosti informací mezi podniky. Nejčastěji se tato metoda používá ve Francii, zejména bankami, které posuzují bonitu klienta, viz Mrkvička, Kolář (2008).

Stejně jako v klasické finanční analýze je patrné, že společnost nedosahuje požadované likvidity a potvrzuje se, že podnik neměl dostatečné množství oběžných aktiv k pokrytí svých závazků. V případě společnosti Lachema s. r. o. není změnou rozvahy ovlivněna okamžitá likvidita společnosti, to je však způsobenou nulovou korekcí krátkodobého finančního majetku. Zpravidla se však výše peněžních prostředků společnosti v průběhu hospodářského roku mění. Zvýšené hodnoty ukazatelů likvidity jsou zapříčiněny využitím „brutto“ hodnot, kde oběžná aktiva nebyla očištěna o korekci.

Naproti tomu se již změnilы ukazatele rentability. Rentabilita společnosti je nyní nižší. To znamená, že zisk z kapitálu, který do podniku vložili vlastníci, z celkových aktiv, tržeb i celkového investovaného kapitálu, je stále příliš nízký.

Vzhledem k tomu, že rezervy jsou stejně jako v běžné rozvaze tvořeny na vrub nákladů, není tvorbou ekonomické rozvahy ovlivněna výše zisku. Z těchto údajů plyne, že velikost ukazatele ROS není ovlivněna ekonomickou rozvahou a způsob výpočtu je stejný, jako při klasickém sestavení rozvahy.

Hodnota vlastního kapitálu je mnohem vyšší, než u klasického způsobu sestavení rozvahy, díky započtení opravek a opravných položek a rezerv do zdrojů podniku. Věřitelské riziko je díky tomu mnohem nižší, tudíž má společnost větší šanci například na získání úvěru, či na investici vlastníků.

4.2.2 FÁZE VÝROBNÍHO PROCESU A JEJICH VLIV NA HODNOCENÍ FINANČNÍ SITUACE SPOLEČNOSTI

Spotřeba materiálu ve výrobě se dle postupu účtování zaznamenává na vrub nákladů a ovlivňuje tak výši výsledku hospodaření, viz obr. 4.1. Jestliže by společnost v okamžiku vypracování finanční analýzy vložila materiál do spotřeby, avšak ještě by nevytvořila výrobky, popřípadě nedokončenou výrobu v podobě polotovarů, projevila by se tato spotřeba ve snížení hodnoty oběžných aktiv a nárůstu nákladů. Za tohoto předpokladu by byla velmi ovlivněna vypovídací schopnost analýzy. Pro znázornění vlivu spotřeby materiálu v této práci byl vytvořen fiktivní účetní případ spotřeby materiálu.

Obr. 4.1 Schéma účtování spotřeby materiálu

Materiál na skladě účet 112		Spotřeba materiálu účet 501	
PS:			
	úbytek	nárůst	

Zdroj: vlastní

Případ spotřeby materiálu:

Z rozvahy společnosti Lachema s. r. o. můžeme vyčíst, že se spotřeba materiálu rovnala 7.684 Kč. V našem teoretickém příkladě se hodnota spotřeby materiálu zvýší na 10.000 Kč, avšak předpokladem je nevytvoření výrobků popř. nedokončené výroby. Tento fakt se projeví také ve výkazu zisku a ztráty, kde se položka spotřeby materiálu a energie zvýší z hodnoty 35.283 Kč na 37.599 Kč.

Za těchto předpokladů se provozní výsledek hospodaření změní z 1.327 Kč na zápornou hodnotu -989 Kč. Po odečtení finančního výsledku hospodaření se výsledek hospodaření za účetní období společnosti rovná ztrátě ve výši 2.165 Kč, která se nadále projeví na hodnotě vlastního kapitálu, který také bude o 2.316 Kč nižší.

V rozvaze se tato spotřeba projeví také jako zvýšená korekce zásob a následné snížení hodnoty netto položky z 26.405 Kč na hodnotu 24.089 Kč. Suma oběžných aktiv se pak sníží na 40.171 Kč a suma celkových aktiv na 49.987 Kč. Vliv na ukazatele finanční analýzy znázorňuje Tabulka 4.7.

Tab. 4.7 Vliv spotřeby materiálu na finanční analýzu společnosti

Poměrové ukazatele	Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Původní hodnota	Hodnota ukazatele
Ukazatele likvidity	Běžná likvidita	(3.3)	0,62	0,58
	ROE	(3.6)	0,11%	0,11%
Ukazatele Rentability	ROA	(3.7)	0,06%	0,06%
	ROS	(3.8)	0,20%	0,20%
	ROCE	(3.9)	0,08%	0,09%
	Ukazatel věřitelského rizika	(3.10)	45,5%	46 %
	Koeficient samofinancování	(3.11)	54,5%	54,1%
Ukazatele zadluženosti	Zadluženost vlastních zdrojů	(3.12)	83,6%	84,9%
	Úrokové krytí	(3.13)	Nákladové úroky=0	Nákladové úroky=0
	Úrokové zatížení	(3.14)	Nákladové úroky=0	Nákladové úroky=0
	Obrat aktiv	(3.15)	0,3	0,31

Ukazatele aktivity	Doba obratu aktiv	(3.16)	1.184 dnů	1.173 dnů
	Obrat zásob	(3.17)	2,86	3,13
	Doba obratu zásob	(3.18)	126 dnů	115 dnů

Zdroj: vlastní

V Tabulce 4.7 jsou uvedeny ukazatele, které ovlivní spotřeba materiálu. Je patrný vliv na běžnou likviditu společnosti, kde se sníží objem oběžných aktiv. Tento účetní případ hodnotu likvidity sníží v důsledku menšího množství likvidního majetku, který společnost může využít k pokrytí svých závazků.

Také ukazatele rentability dosahují vyšších hodnot. A to z důvodu snížení výsledku hospodaření v momentě sestavení finanční analýzy. Je nutné si však uvědomit, že tento stav není stálý. Spotřebovaný materiál se ve výrobě přemění na nedokončenou výrobu a výrobky, což zvýší hodnotu aktiv. Tyto výrobky společnost následně prodá a získá tím prostředky v podobě tržeb ve výkazu zisku a ztráty a peněžních prostředků popř. pohledávek v rozvaze, což se rovněž projeví v ukazatelích aktivity, které se spotřebou materiálu získali pozitivnějších hodnot.

4.2.3 VLIV LEASINGOVÉHO FINANCOVÁNÍ NA FINANČNÍ SITUACI

Podnik mimo nákupu majetku za hotové, může zvolit mimo jiné dvě možnosti financování. Těmito možnostmi jsou úvěr a leasing. V případě úvěru se jeho výše v rozvaze společnosti projeví jako položka cizích zdrojů, která zhoršuje pozici podniku z hlediska zadlužení. I když leasing také zvyšuje zadluženost kupujícího, neprojeví se v rozvaze jako položka cizích zdrojů z důvodu účetního pohledu na leasing, jako na pronájem. Z toho vyplývá, že si tento majetek odepisuje pronajímatel a nájemce tak omezuje riziko morálního zastarávání majetku.

Výhodou leasingu je rozložení vynaložených peněžních prostředků potřebných k získání daného předmětu, snížení rizika investování a také daňové zvýhodnění z důvodů, že leasingové splátky jsou součástí nákladů snižující daňové zatížení. Další výhoda se projeví v momentě, kdy podnik potřebuje daný majetek jen po určitou dobu, jako například výrobní zařízení pro jednu zakázku. Po jeho upotřebení jej navrátí pronajímateli. Nákup tohoto výrobního zařízení za finanční prostředky podniku, by zbytečně podnik zadlužilo, či by příliš snížila jeho likviditu v případě nákupu majetku za hotové peněžní prostředky.

Příklad leasingového financování:

Společnost využívá při výrobě výrobků stroj v hodnotě 40.000,- s ročními splátkami 10.000Kč včetně úroků, které jsou vedeny jako nákladové úroky. Vzhledem k tomu, že majetek financovaný leasingem není zobrazen v rozvaze, není součástí aktiv. Pokud by však finanční analytik chtěl zobrazit reálnou situaci společnosti, tento majetek by pro potřebu finanční analýzy mezi aktiva společnosti zařadil. Vliv tohoto zařazení znázorňuje Tab. 4.8 s předpokladem, že hodnota zisku je stejná a jde o první rok leasingu, tudíž zůstatková cena dluhu je po první splátce 30.000Kč. Předpokládá se stejná hodnota zisku i tržeb.

Tab. 4.8 Leasingové financování a jeho vliv na finanční analýzu

Poměrové ukazatele	Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Původní hodnota	Hodnota ukazatele
Ukazatele rentability	ROA	(3.7)	0,06%	0,05%
	ROCE	(3.9)	0,08%	0,02%
	Ukazatel věřitelského rizika	(3.10)	45,5%	49,6%
Ukazatele zadluženosti	Koeficient samofinancování	(3.11)	54,5%	46,2%
	Úrokové krytí	(3.13)	-	1,51%
	Úrokové zatížení	(3.14)	0	66,22
Ukazatele aktivity	Obrat aktiv	(3.15)	0,3	0,27
	Doba obratu aktiv	(3.16)	1.184 dnů	1.375 dnů

Zdroj: vlastní

Z tabulky je patrný vliv tohoto majetku, který běžně není ve firmě evidován. To proto, že je stále majetkem leasingové společnosti. Je však dobré ho ve finanční analýze zavést do aktiv, aby byl znázorněn jeho reálný vliv na hodnocenou společnost. Toto zařazení má pozitivní vliv na ukazatele zadluženosti a negativní na ukazatele rentability. Prodlužuje se také doba obratu aktiv a obrat aktiv. Splátky leasingově financovaného majetku se pak projeví v ukazatelích úrokového krytí a úrokového zatížení společnosti.

4.2.4 VLIV ZPŮSOBU ÚČTOVÁNÍ ZÁSOB NA FINANČNÍ SITUACI PODNIKU

Zásoby v podniku mohou být účtovány dvěma různými způsoby, a to způsobem A, kde se účtuje pomocí účtu pořízení zásob, a způsobem B, kde se zásoby účtují přímo do nákladů společnosti.

Pro znázornění vlivu způsobu účtování zásob bude pro tuto práci využito fiktivního příkladu, kde jedna jednotka materiálu, bude oceněna na 20 Kč, materiál bude uveden v kusech a jednotlivá účtování budou znázorněna v Tabulkách 4.9 a 4.10.

Příklad účtování zásob:

Tab. 4.9 Účtování zásob způsobem A

Účetní případ	Kč	MD	D
Počáteční stav materiálu na skladě	24.429	112	701
Dodavatelská faktura 100 ks materiálu	2.000	111	321
Doprava materiálu ve vlastní režii	500	111	622
Příjemka 100 ks materiálu	2.500	112	111
Konečný stav materiálu	26.929	702	112

Zdroj: vlastní

Tab. 4.10 Účtování zásob způsobem B

Účetní případ	Kč	MD	D
Dodavatelská faktura 100 ks materiálu	2.000	501	321
Doprava materiálu ve vlastní režii	500	501	622
Příjemka 100 ks materiálu	-	-	-
Zúčtování počátečního stavu	24.429	501	112
Převod zůstatku zásob dle inventury	26.929	112	501

Zdroj: vlastní

Při účtování zásob způsobem A je využito účtů pořízení zásob a to účtů pořízení materiálu 111 a účtů pořízení zboží 131. Tyto účty se užívají k tvorbě ceny zásob, přičemž se na tyto účty účtují i dodatečné náklady, které s pořízením zásob souvisí. Po převzetí zásob na sklad vystaví skladník příjemku, na jejímž základě je hodnota převzatých zásob převedena na konkrétní účet materiálu 112 či zboží 132, viz Louša (2007). Jestliže by společnost chtěla v okamžiku po převzetí zásob na sklad svou finanční situaci, byly by údaje následující:

- hodnota materiálu na skladě by byla 26.929 Kč,
- hodnota nákladů se nemění,
- náklady vznikají až s reálnou spotřebou materiálu či vyskladněním zboží.

Při účtování zásob způsobem B se zásoby účtují přímo do spotřeby pomocí účtu 501 pro materiál a 504 pro zboží. Na těchto účtech se účtují přírůstky zásob na straně MD a úbytky zásob na straně dal. Tzn., že se účet spotřeby chová jako účet aktivní. Příjem

materiálu, případně jeho výdej není účtován, viz Louša (2007). V okamžiku přijetí zásob na sklad, by byly údaje společnosti následující:

- náklady spotřeby materiálu na účtu 501 by dosahovaly hodnoty 2.500 Kč,
- počáteční stav zásob se při účtování zásob způsobem B účtuje až na konci účetního období při uzavírání účetních knih, kde se naproti tomu zaúčtuje stav zásob dle skladové evidence. Případný vzniklý rozdíl se zaúčtuje jako manko či přebytek zásob.

Z výše uvedených údajů je patrné, že při účtování zásob způsobem A vypadá finanční situace podniku mnohem lépe. Vyšší hodnota zásob pozitivně ovlivňuje ukazatele běžné likvidity, kde se rostoucí hodnota zásob projeví jako zvýšení likvidních aktiv, která by se v případě potřeby nejrychleji přeměnila na peněžní prostředky k uhrazení krátkodobých závazků, a ukazatele aktivity, kdy se snižuje doba obratu aktiv i zásob. Tzn., že se společnost rychleji navrácí prostředky do zásob vložené. Rovněž se snižuje riziko věřitelů, jak dokazuje ukazatel věřitelského rizika. Naproti tomu se snižuje rentabilita aktiv. Dále se nezvyšuje hodnota nákladů, které snižují hodnotu provozního výsledku hospodaření.

V případě účtování způsobem B se zvyšují provozní náklady podniku, které snižují provozní výsledek hospodaření, který je součástí výsledku hospodaření za běžnou činnost. Pokud by společnost prováděla finanční analýzu v průběhu účetního období, byly by v nákladech započteny i ty položky zásob, které ještě v reálu nebyly spotřebovány.

Účtovat způsobem B však mohou podle zákona o účetnictví pouze účetní jednotky nepodléhající auditu.

4.2.5 VLIV EVIDENCE ZÁSOB NA FINANČNÍ SITUACI PODNIKU

Metody evidence zásob slouží k určení ocenění zásob při jejich výdeji. V ČR jsou povoleny tyto způsoby evidence zásob a to:

- metoda FIFO (first in-first out),
- metoda váženého aritmetického průměru,
- metoda stálých cen,
- vlastní náklady.

Při využití metody FIFO účetní jednotka vydává do spotřeby to zboží, které je skladováno nejdéle. V podstatě znamená český překlad názvu „první do-první ven“, viz Tab. 4.11. Při využití metody váženého aritmetického průměru se propočítá průměrná cena zásob při každém výdeji do spotřeby, viz Tab. 4.12. Metoda stálých cen spočítá v tom, že si

účetní jednotka zvolí pevnou cenu zásob, za kterou zásoby přijímá do skladu a také vyskladňuje. Rozdíl mezi pořizovací cenou zásob a cenou stálou se zúčtuje na analytickém účtu zásob. Vlastními náklady se pak oceňují zásoby vytvořené vlastní výrobou, viz Louša (2007).

Příklad evidence zásob – srovnání evidence zásob pomocí metody FIFO a váženého aritmetického průměru:

Tab. 4.11 Evidence zásob metodou FIFO

Text	Množství v měrných jednotkách			Kč/MJ	Množství v Kč		
	Příjem	Výdej	Zásoba		Příjem	Výdej	Zásoba
Počáteční stav materiálu			0				
Příjem 100 ks materiálu	100		100	16	1.600		1.600
Příjem 50 ks materiálu	50		150	12	600		2.200
Výdej 140 ks materiálu		140	10	$100 \times 16 + 40 \times 12$		2.080	120
Příjem 120 ks materiálu	120		130	13	1.560		1.680
Výdej 60 ks materiálu		60	70	$10 \times 12 + 50 \times 13$		770	910

Zdroj: vlastní

Tab. 4.12 Evidence zásob metodou váženého aritmetického průměru

Text	Množství v měrných jednotkách			Kč/MJ	Množství v Kč		
	Příjem	Výdej	Zásoba		Příjem	Výdej	Zásoba
Počáteční stav materiálu			0				
Příjem 100 ks materiálu	100		100	16	1.600		1.600
Příjem 50 ks materiálu	50		150	12	600		2.200
Výdej 140 ks materiálu		140	10	$(16 \times 100 + 12 \times 50) / 150$		2.054	146
Příjem 120 ks materiálu	120		130	13	1.560		1.706
Výdej 60 ks materiálu		60	70	$(14,67 \times 10 + 13 \times 120) / 130$		788	918

Zdroj: vlastní

Z Tabulek je patrný vliv metody evidence zásob na jejich ocenění. V případě tohoto příkladu je konečný stav zásob účtovaných metodou váženého aritmetického průměru o 8 Kč vyšší nežli při účtování metodou FIFO. Tento rozdíl se neprojeví jen v rozdílné sumě oběžných aktiv v rozvaze, ale také ve výsledku hospodaření, kde hodnota spotřeby materiálu bude rovněž rozdílná.

Velikost zásob pak ovlivňuje ukazatele jako je běžná likvidita, která vzrůstá stejně jako doba obratu aktiv a doba obratu zásob, naproti tomu ROA, ukazatel věřitelského rizika, koeficient samofinancování, obrat aktiv a doba obratu zásob klesá. Toto rozdílné ohodnocení zásob se následně promítne v hodnotě tržeb získaných z prodeje hotových výrobků, případně z prodeje těchto zásob. Tržby pak ovlivní hodnotu zisku společnosti a proto má evidence

zásob vliv nejen na ukazatele, ve kterých se objevuje položka tržeb, ale také na ukazatele, ve kterých se objevuje položka zisku.

4.2.6 VLIV OSTATNÍCH AKTIV A OSTATNÍCH PASIV

Pokud bychom zadali dvěma analytikům stejný soubor prvotních účetních údajů, nemuseli by i při dodržení všech platných pravidel i předpisů dojít ke stejným výsledkům. Jedním z důvodů může být i rozdílné využití ostatních aktiv a ostatních pasiv při finanční analýze. Někteří analytici ostatní aktiva ani ostatní pasiva vůbec nezapočítávají.

Mezi ostatní aktiva a pasiva patří:

- náklady příštích období,
- příjmy příštích období,
- dohadné účty aktivní,
- kurzové rozdíly aktivní,
- výnosy příštích období,
- výdaje příštích období,
- dohadné účty pasivní,
- kurzové rozdíly pasivní.

Pro zhodnocení finanční situace společnosti Lachema s. r. o. v podkapitole 4.1 byly ostatní aktiva zařazeny do aktiv krátkodobých. V následující Tabulce 4.13 je zobrazena finanční analýza společnosti Lachema s. r. o. bez započtení ostatních aktiv a ostatních pasiv. Z rozvahy uvedené v příloze můžeme zjistit, že ostatní aktiva tvoří dohadné účty aktivní v hodnotě 2 Kč a časové rozlišení v podobě nákladů příštích období v hodnotě 25 Kč. Ostatní pasiva jsou zastoupeny položkou dohadných účtů pasivních v hodnotě 2.266 Kč. Vliv těchto položek je patrný při srovnání s Tab. 4.1 – 4.4.

Tab. 4.13 Vliv ostatních aktiv a ostatních pasiv na finanční analýzu společnosti Lachema s. r. o.

Poměrové ukazatele	Název ukazatele	Způsob výpočtu viz vzorec	Původní hodnota	Hodnota ukazatele
	Běžná likvidita	(3.3)	0,62	0,64
Ukazatele likvidity	Pohotová likvidita	(3.4)	0,24	0,24
	Okamžitá likvidita	(3.5)	0,05	0,06
Ukazatele Rentability	ROA	(3.7)	0,11%	0,06%

	Ukazatel věřitelského rizika	(3.10)	45,5%	44,6%
Ukazatele zadluženosti	Koeficient samofinancování	(3.11)	54,5%	54,5%
	Zadluženost vlastních zdrojů	(3.12)	83,6%	81,9%
Ukazatele aktivity	Obrat aktiv	(3.15)	0,3	0,3
	Doba obratu aktiv	(3.16)	1.184 dnů	1184 dnů

Zdroj: vlastní

Z tabulky je patrný vliv ostatních aktiv a ostatních pasiv na hodnocení finančního zdraví podniku. Rozdíl ve výsledných hodnotách není v tomto případě markantní, avšak to záleží na hodnotě ostatních pasiv a ostatních aktiv v účetnictví dané společnosti. Je patrné, že pro přesnější vypovídací schopnost finanční analýzy je vhodné s těmito položkami pracovat.

Likvidita společnosti má rostoucí tendenci, stejně jako doba obratu aktiv. Naopak klesají ukazatele zadluženosti a obrat aktiv.

5. ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo zjistit vliv konkrétních účetních operací na finanční hodnocení společnosti. Existuje řada účetních případů, které mají rapidní vliv na hodnocení finančního zdraví podniku. Zvolená metoda odepisování, způsob účtování a evidence zásob, způsob pořízení majetku či vyhodnocení opravných položek. To vše a mnoho dalších účetních operací ovlivňuje hodnocení finančního zdraví společností.

V průběhu vypracování práce postupně vyplývaly na povrch jednotlivé účetní operace, které ovlivňují hodnocení finanční situace podniku. Na likviditu podniku má pozitivní vliv například sestavení ekonomické rozvahy, vyšší velikost zásob či nezapočtení ostatních aktiv a ostatních pasiv, kde ostatní pasiva mají vyšší hodnotu než ostatní aktiva. Na rentabilitu pak pozitivně působí fáze výrobního procesu, na ukazatele zadluženosti pak sestavení ekonomické rozvahy a nezapočtení ostatních aktiv a ostatních pasiv stejně jako u ukazatelů likvidity. Na ukazatele aktivity pak pozitivně působí fáze výrobního procesu, leasingové financování, velikost zásob v případě doby obratu jednotlivých položek aktiv a aktiv celkových.

Negativně pak působí na ukazatele likvidity fáze výrobního procesu a účtování zásob způsobem B v průběhu účetního období či nižší velikost zásob. Ukazatele rentability pak negativně ovlivňuje nezapočtení ostatních aktiv a ostatních pasiv při nižší hodnotě ostatních aktiv, sestavení ekonomické rozvahy a započtení leasingového financování do hodnocení finanční situace firmy. Zadluženost pak zvyšuje fáze výrobního procesu a taktéž započtení leasingového financování do hodnocení finanční situace firmy. Na ukazatelích aktivity, konkrétně na obrat aktiv a zásob, má pak negativní vliv rostoucí množství zásob či jejich vyšší ohodnocení a také nezapočtení ostatních aktiv a ostatních pasiv při nižší hodnotě ostatních aktiv než ostatních pasiv.

Je nutné si uvědomit, že účetnictví není rovnice o jedné neznámé, která může mít pouze jedno správné řešení. Zkušený analytik by měl umět pochopit, co se za danými účetními případy skrývá a poté situaci vhodně vyhodnotit. Mechanické propočty ukazatelů nemusí vždy vést ke správným a skutečnosti odpovídajícím závěrům.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

DLUHOŠOVÁ, D. *Finanční řízení a rozhodování*. 1. vyd. Praha: Ekopress, 2006. 191 s. ISBN 80-86119-58-0.

HOLEČKOVÁ, J. *Finanční analýza firmy*. 1. vyd. Brno: ASPI, 2008. 208 s. ISBN 978-80-7375-392-8.

JANOK, M.; A KOL. *Ukazatele finanční analýzy podniku*. 1. vyd. Bratislava: MIKA-Conzult, 2000. 115 s. ISBN 80-967295-8-6.

KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů 2009*. 1. vyd. Brno: ASPI, 2009. 664 s. ISBN 978-80-7357-419-2.

LOUŠA, F. *Zásoby – Komplexní průvodce účtováním a oceněním*. 3. vyd. Praha: Grada, 2007. 170 s. ISBN 978-80-247-2117-0.

MÁČE, M. *Finanční analýza obchodních a státních organizací*. 1. vyd. Praha: Grada, 2006. 155 s. ISBN 80-247-1558-9.

MRKVIČKA, J.; KOLÁŘ, P. *Finanční analýza*. 2. vyd. Brno: ASPI, 2008. 224 s. ISBN 80-7357-219-2.

PEŠTUKA, J. *Zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb.* 1. vyd. Praha: Eurounion, 2009. 308 s. ISBN 978-80-7317-078-3.

RŮČKOVÁ, P. *Finanční analýza: Metody, ukazatele a využití v praxi*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007. 118 s. ISBN 978-80-247-1386-1.

RYNEŠ, P. *Cash flow v účetní závěrce*. 3. vyd. Olomouc: ANAG, 2009. 191 s. ISBN 978-80-7263-490-3.

SŮVOVÁ, H. *Finanční analýza v řízení podniku, v bance a na počítači*. 1. vyd. Praha: Bankovní institut a. s., 1999. 622 s. ISBN 80-7265-027-0.

SEZNAM ZKRATEK:

CA celková aktiva
CF cash flow
CFR cash flow rentabilita
DOKZ doba obratu krátkodobých závazků
DVP dividendový výplatní poměr
EAT čistý zisk
EBIT zisk před odečtením daně a úroků
EBT zisk po odečtení daně
EPS čistý zisk na akcii
FIFO metoda účtování zásob. First in-first out
FM finanční majetek
KP krátkodobé pohledávky
OKZ obratovost krátkodobých závazků
OR obrátová rentabilita
P/E poměr tržní ceny akcie k zisku na akcii
P pohledávky
PPP peněžní platební prostředky
ROA ukazatel rentability aktiv
ROCE ukazatel rentability celkového investovaného kapitálu
ROE ukazatel rentability vlastního kapitálu
ROS ukazatel rentability tržeb
s. r. o. společnost s ručením omezeným
t rok sestavení finanční analýzy společnosti
T tržby
t-1 rok předcházející roku sestavení finanční analýzy společnosti
VK vlastní kapitál
Z zásoby

PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména §35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a §60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§35 odst.3);
- souhlasím s tím, že bude bakalářská práce v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 7. května 2010

.....
Jarmila Petříková

Adresa trvalého pobytu studenta:

Kopečná 284

793 12 HORNÍ BENEŠOV

SEZNAM PŘÍLOH:

Příloha 1 rozvaha společnosti Lachema s. r. o.

Příloha 2 výkaz zisku a ztráty společnosti Lachema s. r. o.

PŘÍLOHA 1: ROZVAHA SPLEČNOSTNI Lachema s. r. o.²

<div> <div>Rozvaha v plném rozsahu</div> <div>ke dni 31. 12. 2006</div> <div>(v celých tisících Kč)</div> <div>IČ:</div> <div>26905671</div> </div> <div> <div>Lachema s. r. o.</div> <div>Karásek 1/1767</div> <div>621 33 BRNO</div> </div>						
Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Běžné účetní období			Minulé úč. období Netto 4
			Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	
	AKTIVA CELKEM (ř. 02+ 03+ 31+ 62) = ř. 66	001	146 895	-94 592	52 303	49 243
A	Pohledávky za upsaný základní kapitál	002	0	0	0	0
B.	Dlouhodobý majetek (ř. 04 + 13 + 23)	003	96 662	-86 871	9 791	1 093
B. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek (ř. 05 až 12)	004	23 845	-23 845	0	0
B. I. 1	Zřizovací výdaje	005	0	0	0	0
2	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje	006	0	0	0	0
3	Software	007	0	0	0	0
4	Ocenitelná práva	008	23 845	-23 845	0	0
5	Goodwill	009	0	0	0	0
6	Jiný dlouhodobý nehmotný majetek	010	0	0	0	0
7	Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek	011	0	0	0	0
8	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek	012	0	0	0	0
B. II.	Dlouhodobý hmotný majetek	013	72 817	-63 026	9 791	1 093
B. II. 1	Pozemky	014	1 093	0	1 093	1 093
2	Stavby	015	33 905	-33 905	0	0
3	Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	016	30 718	-29 121	1 597	0
4	Pěstitelské celky trvalých porostů	017	0	0	0	0
5	Základní státo a tažná zvířata	018	0	0	0	0
6	Jiný dlouhodobý hmotný majetek	019	0	0	0	0
7	Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek	020	989	0	989	0
8	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek	021	6 112	0	6 112	0
9	Oceňovací rozdíl k nabytému majetku	022	0	0	0	0
B. III.	Dlouhodobý finanční majetek (ř. 24 až 30)	023	0	0	0	0
B. III. 1	Podíly v ovládaných a řízených osobách	024	0	0	0	0
2	Podíly v účetních jednotkách pod podstatným vlivem	025	0	0	0	0
3	Ostatní dlouhodobé cenné papíry a podíly	026	0	0	0	0
4	Půjčky a úvěry ovládaným a řízeným osobám a účetním jednotkám pod podstatným vlivem	027	0	0	0	0
5	Jiný dlouhodobý finanční majetek	028	0	0	0	0
6	Pořizovaný dlouhodobý finanční majetek	029	0	0	0	0
7	Poskytnuté zálohy na dlouhodobý finanční majetek	030	0	0	0	0

² Minimální závazný výčet informací podle vyhlášky č. 500/2002 Sb.

Označení a	AKTIVA b	Číslo řádku c	Běžné účetní období			Minulé úč. období Netto 4
			Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	
C	Oběžná aktiva (ř. 32 + 39 + 47 + 57)	031	50 208	-7 721	42 487	47 795
C. I.	Zásoby (ř. 33 až 38)	032	34 089	-7 684	26 405	24 429
C. I. 1	Materiál	033	10 225	-1 504	8 721	4 758
2	Nedokončená výroba a polotovary	034	16 824	-1 971	14 853	9 449
3	Výrobky	035	6 001	-3 170	2 831	10 222
4	Zvířata	036	0	0	0	0
5	Zboží	037	1 039	-1 039	0	0
6	Poskytnuté zálohy na zásoby	038	0	0	0	0
C. II	Dlouhodobé pohledávky	039	0	0	0	0
C. II. 1	Pohledávky z obchodních vztahů	040	0	0	0	0
2	Pohledávky za ovládanými a řízenými osobami	041	0	0	0	0
3	Pohledávky za účetními jednotkami jpod podstatným vlivem	042	0	0	0	0
4	Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení	043	0	0	0	0
5	Dohadné účty aktivní	044	0	0	0	0
6	Jiné pohledávky	045	0	0	0	0
7	Odložená daňová povinnost	046	0	0	0	0
C. III.	Krátkodobé pohledávky (ř. 48 až 56)	047	12 461	37	12 424	13 897
C. III. 1	Pohledávky z obchodních vztahů	048	9 862	37	9 825	11 562
2	Pohledávky za ovládanými a řízenými osobami	049	0	0	0	0
3	Pohledávky za účetními jednotkami pod podstatným vlivem	050	0	0	0	0
4	Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení	051	0	0	0	0
5	Sociální zabezpečení a zdravotní pojštění	052	0	0	0	0
6	Stát – daňové pohledávky	053	2 589	0	2 589	1 858
7	Ostatníposkytnuté zálohy	054	8	0	8	7
8	Dohadné účty aktivní	055	2	0	2	456
9	Jiné pohledávky	056	0	0	0	14
C. IV.	Krátkodobý finanční majetek (ř. 58 až 61)	057	3 658	0	3 658	9 469
C. IV. 1	Peníze	058	57	0	57	45
2	Účty v bankách	059	3 601	0	601	9 424
3	Krátkodobé cenné papíry a podíly	060	0	0	0	0
4	Pořizovaný krátkodobý finanční majetek	061	0	0	0	0
D. I.	Časové rozlišení (ř. 63 až 65)	062	25	0	25	355
D. I. 1	Náklady příštích období	063	25	0	25	355
2	Komplexní náklady příštích období	064	0	0	0	0
3	Příjmy příštích období	065	0	0	0	0

Označení a	PASIVA b	Číslo řádku c	Stav v běžném účetním období 5	Stav v minulém účetním období 6
	PASIVA CELKEM (ř. 67 + 84 + 117) = ř. 001	066	52 303	49 243
A.	Vlastní kapitál (ř. 68 + 72 + 77 + 80 + 83)	067	-60 816	-60 967
A. I.	Základní kapitál (ř. 69 až 71)	068	65 200	65 200
A. I. 1	Základní kapitál	069	65 200	65 200
2	Vlastní akcie a vlastní obchodní podíly	070	0	0
3	Změny základního kapitálu	071	0	0
A. II.	Kapitálové fondy (ř. 73 až 76)	072	0	0
A. II. 1	Emisní ážio	073	0	0
2	Ostatní kapitálové fondy	074	0	0
3	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků	075	0	0
4	Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách	076	0	0
A. III.	Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku	077	70 000	70 000
A. III. 1	Zákonný rezervní fond / Nedělitelný fond	078	70 000	70 000
2	Statutární a ostatní fondy	079	0	0
A. IV.	Výsledek hospodaření minulých let	080	-196 167	-30 762
A. IV. 1	Nerozdělený zisk minulých let	081	0	0
2	Nerozdělená ztráta minulých let	082	-196 167	-30 762
A. V	Výsledek hospodaření běžného účetního období (ř. 01 – 68 72 – 77 – 80 – 84 – 117) = ř. 60 výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu	083	151	-165 405
B.	Cizí zdroje (ř. 85 + 90 + 101 + 113)	084	113 119	110 210
B. I.	Rezervy (ř. 86 až 89)	085	44 683	47 000
B. I. 1	Rezervy podle zvláštních právních předpisů	086	0	0
2	Rezerva na důchody a podobné závazky	087	0	0
3	Rezerva na daň z příjmu	088	0	0
4	Ostatní rezervy	089	44 683	47 000
B. II.	Dlouhodobé závazky (ř. 91 až 100)	090	0	0
B. II. 1	Závazky z obchodních vztahů	091	0	0
2	Závazky k ovládaným a řízeným osobám	092	0	0
3	Závazky k účetním jednotkám pod podstatným vlivem	093	0	0
4	Závazky ke společníkům, členům družstva a účastníkům sdružení	094	0	0
5	Dlouhodobé přijaté zálohy	095	0	0
6	Vydané dluhopisy	096	0	0
7	Dlouhodobé směnky k úhradě	097	0	0
8	Dohadné účty pasivní	098	0	0
9	Jiné závazky	099	0	0
10	Odložený daňový závazek	100	0	0

Označení a	PASIVA b	Číslo řádku c	Stav v běžném účetním období 5	Stav v minulém účetním období 6
B. III.	Krátkodobé závazky (ř. 102 až 112)	101	68 436	63 210
B. III. 1	Závazky z obchodních vztahů	102	64 472	59 463
2	Závazky k ovládaným a řízeným osobám	103	0	0
3	Závazky k účetním jednotkám pod podstatným vlivem	104	0	0
4	Závazky ke společníkům, členům družstva a účastníkům sdružení	105	0	0
5	Závazky k zaměstnancům	106	724	2 036
6	Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	107	466	557
7	Stát – daňové závazky a dotace	108	156	652
8	Krátkodobé přijaté zálohy	109	345	199
9	Vydané dluhopisy	110	0	0
10	Dohadné účty pasivní	111	2 266	274
11	Jiné závazky	112	7	29
B. IV.	Bankovní úvěry a výpomoci (ř. 114 až 116)	113	0	0
B.IV. 1	Bankovní úvěry dlouhodobé	114	0	0
2	Krátkodobé bankovní úvěry	115	0	0
3	Krátkodobé finanční výpomoci	116	0	0
C. I.	Časové rozlišení	117	0	0
C. I. 1	Výdaje příštích období	118	0	0
2	Výnosy příštích období	119	0	0

PŘÍLOHA 2: VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY SPOLEČNOSTI Lachema s. r. o.³

Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu			Lachema s. r. o.	
ke dni 31. 12. 2006			Karásek 1/1767	
(v celých tisících Kč)			621 33 BRNO	
IČ:				
26905671				
Označení a	TEXT b	číslo řádku c	Skutečnost v účetním období	
			běžném 1	minulém 2
I.	Tržby za prodej zboží	01	0	43
A.	Náklady vynaložené na prodané zboží	02	0	32
(+)	Obchodní marže (ř. 01 – 02)	03	0	11
II.	Výkony (ř. 05 + 06 + 07)	04	68 261	76 464
II. 1	Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb	05	73 809	75 133
2	Změna stavu zásob vlastní činnosti	06	-5 548	1 331
3	Aktivace	07	0	0
B.	Výkonová spotřeba (ř. 09 + 10)	08	58 542	79 438
B. 1	Spotřeba materiálu a energie	09	35 283	38 448
2	Služby	10	23 259	40 990
(+)	Přidaná hodnota (ř. 03 + 04 – 08)	11	9 719	-2 963
C.	Osobní náklady (ř. 13 až 16)	12	15 080	24 950
C. 1	Mzdové náklady	13	11 208	18 902
2	Odměny členům orgánu společnosti a družstva	14	0	0
3	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	15	3 786	5 818
4	Sociální náklady	16	86	230
D.	Daně a poplatky	17	183	273
E.	Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	18	11 560	11 195
III.	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu (ř. 20 + 21)	19	871	519
III. 1	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku	20	584	10
III. 2	Tržby z prodeje materiálu	21	287	509
F.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku a materiálu (ř. 23 + 24)	22	95	7
F. 1	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku	23	74	0
F. 2	Prodaný materiál	24	21	7
G	Změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období	25	-18 262	124 106
IV	Ostatní provozní výnosy	26	290	779
H	Ostatní provozní náklady	27	897	2 398
V	Převod provozních výnosů	28	0	0
I.	Převod provozních nákladů	29	0	0
(*)	Provozní výsledek hospodaření (ř. 11 – 12 – 17 – 18 + 19 – 22 + 25 + 26 – 27 + 28 – 29)	30	1 327	-164 594

³³ Minimální závazný výpočet informací podle vyhlášky č. 500/2002 Sb.

Označení a	TEXT b	číslo řádku c	Skutečnost v účetním období	
			běžném 1	minulém 2
VI.	Tržby z prodeje cených papírů a podílů	31	0	0
J.	Prodané cenné papíry a podíly	32	0	0
VII.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku (ř. 34 až 36)	33	0	0
VII. 1. 2 3	Výnosy z podílu ovládaných a řízených osobách a v účetních jednotkách pod podstatným vlivem	34	0	0
	Výnosy z ostatních dlouhodobých cených papírů a podílů	35	0	0
	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku	36	0	0
VIII.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku	37	0	0
K.	Náklady z finančního majetku	38	0	0
IX.	Výnosy z přecenění cenných papírů a derivátů	39	0	0
L.	Náklady z přecenění majetkových papírů a derivátů	40	0	0
M.	Změna stavu rezerv a opravných položek ve finanční oblasti	41	0	0
X.	Výnosové úroky	42	142	6
N.	Nákladové úroky	43	0	0
XI.	Ostatní finanční výnosy	44	1 265	1 412
O.	Ostatní finanční náklady	45	2 583	2 229
XII.	Převod finančních výnosů	46	0	0
P.	Převod finančních nákladů	47	0	0
(*)	Finanční výsledek hospodaření (ř. 31 – 32 + 33 + 37 – 38 + 39 – 40 – 41 + 42 – 43 + 44 – 45 + 46 – 47)	48	-1 176	-811
Q.	Daň z příjmů za běžnou činnost	49	0	0
Q. 1 2	- splatná	50	0	0
	- odložená	51	0	0
(**)	Výsledek hospodaření za běžnou činnost (ř. 30 + 48 – 49)	52	151	-165 405
XIII.	Mimořádné výnosy	53	0	0
R.	Mimořádné náklady	54	0	0
S.	Daň z příjmů z mimořádné činnosti	55	0	0
S. 1. 2	- splatná	56	0	0
	- odložená	57	0	0
(*)	Mimořádný výsledek hospodaření (ř. 53 – 54 - 55)	58	0	0
W.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům	59	0	0
(***)	Výsledek hospodaření za účetní období (ř. 52 + 58 – 59)	60	151	-165 405